

ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพ
ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

RELATIONSHIP BETWEEN SELF-DEVELOPMENT POTENTIAL AND
PROFESSIONAL SKILLS OF ACCOUNTANTS IN DIGITAL ECONOMY

อมรรัตน์ ศรีชัย

AMONRAT SRICHAJ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

RELATIONSHIP BETWEEN SELF-DEVELOPMENT POTENTIAL AND
PROFESSIONAL SKILLS OF ACCOUNTANTS IN DIGITAL ECONOMY

AMONRAT SRICHAJ

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL
FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็น
มืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล
RELATIONSHIP BETWEEN SELF-DEVELOPMENT POTENTIAL
AND PROFESSIONAL SKILLS OF ACCOUNTANTS IN DIGITAL
ECONOMY

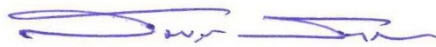
นักศึกษา อมรรัตน์ ศรีชัย รหัส 61501604

หลักสูตร บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

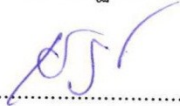
.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัด)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ

(ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้ับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณะบดีคณะบัญชี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่ 24 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับ ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล
คำสำคัญ	การพัฒนาศักยภาพตนเอง, ความเป็นมืออาชีพ, นักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล
นักศึกษา	นางสาวอมรรรัตน์ ศรีชัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำนวน 357 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

2. การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

3. การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

เป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

4. การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

5. การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

6. การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

7. การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนา สนิทธี อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ยุวดี เครือรัฐติกาล ผศ.ดร.พรพรรณ นันทแพทย์ และผศ.ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม ที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องแลความเหมาะสมของแบบสอบถามของการศึกษาวิจัยใน ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์ หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่กรุณาให้ คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก ให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลตอบแบบสอบถามทางออนไลน์ และอีเมลล์

คุณค่า และประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้เป็นประโยชน์ แก่ประเทศชาติ วงการการศึกษา ตลอดจนบิดามารดา คณาจารย์ทุกท่าน ที่ถ่ายทอดความรู้ และ ประสบการณ์อันมีค่ายิ่งให้แก่ข้าพเจ้า ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องใดๆ ที่เกิดจากการ ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวอมรรัตน์ ศรีชัย

สิงหาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์.....	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎี.....	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจดิจิทัล.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง.....	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมืออาชีพ.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมืออาชีพ.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	ระเบียบวิธีวิจัย..... 43
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 43
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 44
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 45
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 46
4	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 47
	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี..... 47
	ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล..... 51
	ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุค เศรษฐกิจดิจิทัล..... 58
	ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย..... 66
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 74
	สรุปผลการวิจัย..... 74
	อภิปรายผลการศึกษา..... 80
	ข้อเสนอแนะ..... 84
	บรรณานุกรม..... 86
	ภาคผนวก..... 88
	ประวัติผู้วิจัย..... 107

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่	หน้า
2.1	แสดงตัวแปรที่เป็นตัวแปรวัดการพัฒนาศัภยภาพตนเอง..... 41
4.1	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามเพศ..... 48
4.2	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามอายุ..... 48
4.3	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามระดับการศึกษา 48
4.4	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงานทางด้านบัญชี..... 49
4.5	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามตำแหน่ง..... 49
4.6	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล (<i>Digital Economy</i>)..... 50
4.7	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามการเข้าร่วม อบรมและสัมมนาเกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง..... 50
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศัภยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยรวม..... 51
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศัภยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเรียนรู้..... 52
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศัภยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการสื่อสาร..... 53
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศัภยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความคิด..... 54
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศัภยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ..... 55
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศัภยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเป็นผู้นำ..... 56
4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศัภยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านจริยธรรม..... 57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยรวม.....	58
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ.....	59
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง.....	60
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร.....	61
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา.....	62
4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี.....	63
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง.....	64
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ.....	65
4.23 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.....	66
4.24 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.....	67
4.25 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.26 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.....	69
4.27 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชีของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.....	70
4.28 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.....	71
4.29 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.....	72

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สภาพแวดล้อม แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดที่สุด คือ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่นำพาเราเข้าสู่ “ยุคดิจิทัล” ขณะนี้ประเทศไทยกำลังเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 ด้วยยุทธศาสตร์สำคัญของรัฐบาลที่เน้นการพัฒนาสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยสู่เศรษฐกิจดิจิทัล หรือที่เรียกว่า Digital Economy หมายถึงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตมวลรวมของประเทศ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อันเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่กระบวนการผลิต การค้า การบริการ การศึกษา สาธารณสุข และกระบวนการทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่จะเปลี่ยนแปลงไป

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อโครงสร้างองค์กรและการบริหารจัดการ ทำให้ความต้องการทรัพยากรบุคคลในหลายตำแหน่งลดบทบาทความสำคัญลง หรือต้องปรับเปลี่ยนทักษะความสามารถให้ตอบโจทย์กับความต้องการของโลกธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผู้ที่ประกอบวิชาชีพบัญชีก็ได้รับผลกระทบนี้เช่นกัน ดังนั้น นักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพตนเองในด้านต่างๆ มากขึ้น เช่น การแปลงข้อมูลเป็นข่าวสารและสารสนเทศเพื่อเตรียมพร้อมที่จะใช้ประกอบการตัดสินใจ การนำเสนอทั้งด้านการพูดและการเขียน การมีทักษะด้านการเป็นผู้นำในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านการตัดสินใจ ด้านการเชื่อมโยงกลยุทธกับวัตถุประสงค์ขององค์กร ด้านการมีทัศนวิสัยที่ดีสำหรับองค์กร และด้านการสื่อสารที่รับรู้จักสร้างความสัมพันธ์กับฝ่ายอื่นๆ ในองค์กรเพื่อนำข้อมูลของทุกฝ่ายมาร่วมวิเคราะห์และคาดการณ์อนาคต จัดทำเป็นรายงานให้ผู้บริหารใช้ในการวางกลยุทธ์เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ในการรวบรวม จัดเก็บ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลอย่างมีระบบและรวดเร็ว ในรูปแบบที่เหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ ตลอดจนการนำเทคโนโลยีต่างๆ มาประยุกต์ใช้กับงานบัญชีได้อย่างเหมาะสม รวมไปถึงการมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ความเป็นมืออาชีพ คือ การที่นักบัญชีใช้ความรู้ ความสามารถ และใช้ความชำนาญในการ

ปฏิบัติงานไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานที่เป็นสาระสำคัญ ยึดถือในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ อย่างเคร่งครัด ดังนั้น ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีซึ่งมีคุณค่าสูงขึ้นถ้ามีการพัฒนาทักษะต่างๆ เช่น ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อจะให้นักบัญชีมีศักยภาพ สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จที่มุ่งหวังไว้

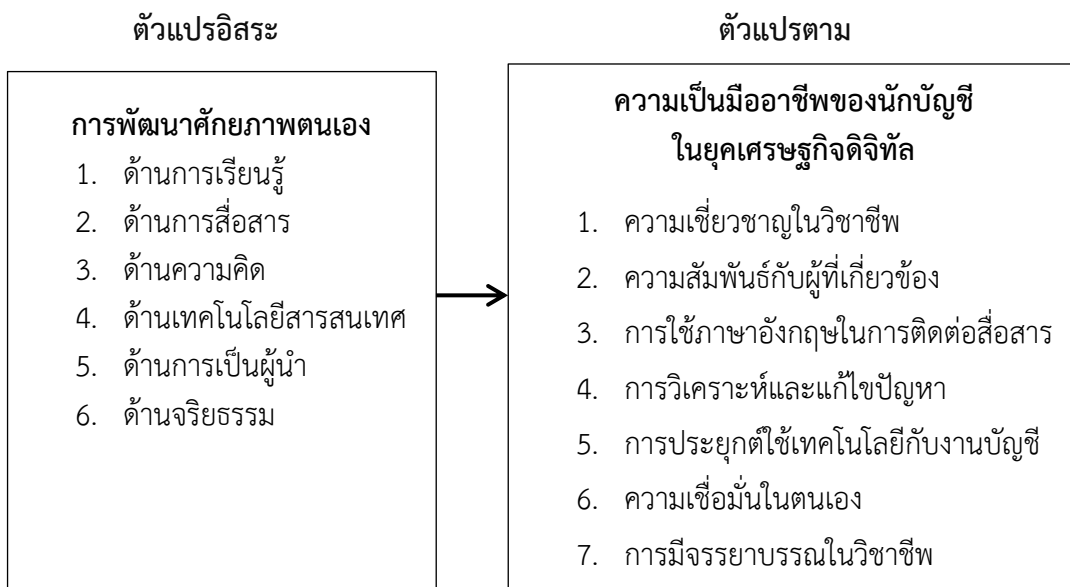
จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนา ศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อประโยชน์ต่อนักบัญชี จะได้พัฒนาตนเองไปสู่การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทของนักบัญชีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจและเป็นนักคิดที่อยู่เคียงข้างผู้บริหารจึงจะไม่ถูกลดบทบาท ความสำคัญลง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีใน ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนา ศักยภาพตนเอง กับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อให้ นักบัญชีในประเทศไทยสามารถ เตรียมความพร้อม และปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทำให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ดังนั้นสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 2

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้องของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้องของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 3

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 4

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 5

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชีของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชีของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 6

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 7

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยศึกษาข้อมูลจากผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำนวน 3,317 ราย (ข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2560) ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2562 ถึงเดือนมิถุนายน 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักบัญชีสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพตนเองไปสู่ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล
2. ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรนักบัญชีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เพื่อเตรียมความพร้อมในการคัดเลือกนักบัญชีเพื่อรองรับยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

นิยามศัพท์

นักบัญชี (Accountant) หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบัญชี การบันทึกบัญชีและควบคุมการบันทึกบัญชีทั้งหมด การจัดทำงบการเงินและการเปิดเผยงบการเงินตามมาตรฐานทางบัญชี ซึ่งเป็นข้อมูลสนับสนุนประกอบการตัดสินใจให้กับผู้บริหาร และนักลงทุน

ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) หมายถึง ยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดและนำเทคโนโลยีมาใช้ในธุรกิจเพื่อเพิ่มผลผลิต เพิ่มผลงาน โดยใช้เวลาน้อยลงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ เป็นการเพิ่มศักยภาพให้องค์กรสามารถแข่งขันกับชาติต่างๆ ได้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง (Self-Development) หมายถึง การพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาชีพและประสบการณ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงาน รวมถึงการดำรงชีวิต ซึ่งประกอบด้วย

ด้านการเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การศึกษา การพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล รวมถึงการเรียนการสอน หรือการฝึกฝน โดยมีเป้าหมายและมีแรงจูงใจในการพัฒนาศักยภาพนำไปสู่การ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความพร้อมต่อการเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการรับและการถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น การพูด การเขียน การแสดงสัญลักษณ์ หรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน จึงจะทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

ด้านความคิด (Thought) หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองที่ใช้สัญลักษณ์หรือภาพแทนสิ่งของ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยมีการจัดระบบความรู้ ข้อมูล ข่าวสารซึ่งเป็นประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่หรือสิ่งเร้าใหม่ที่ไปได้ทั้งในรูปแบบธรรมดาและสลับซับซ้อน ผลจากการจัดระบบสามารถ แสดงออกได้หลายลักษณะ เช่น การให้เหตุผลการแก้ปัญหาต่างๆ การเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์โทรคมนาคมเพื่อจัดเก็บ ค้นหา ส่งผ่าน การจัดการข้อมูล และการสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งเป็นการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสารสนเทศ ทำให้สารสนเทศมีประโยชน์ และใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น

ด้านการเป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความสามารถในการกระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้การดำเนินงานสำเร็จและบรรลุเป้าหมายด้วยความร่วมมือจากผู้อื่นโดยได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่น

ด้านจริยธรรม (Ethics) หมายถึง ความสำนึก หรือการประพฤติปฏิบัติที่ต้งามเพื่อประโยชน์สุขต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม โดยผู้ปฏิบัติจะต้องรู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด

ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง การทำงานด้วยความรู้ความสามารถที่มีคุณภาพ มีความชำนาญในสิ่งที่ปฏิบัติ มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานที่เป็นสาระสำคัญ ยึดถือในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพอย่างเคร่งครัด

ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ (Excellent) หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติงานที่ได้การยอมรับจากองค์กรว่ามีสมรรถนะพิเศษในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ซึ่งจะต้องมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนโดยสามารถนำความสามารถหรือทักษะนั้นมาใช้ปรับปรุงด้านการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง (Relationship) หมายถึง การติดต่อ การเชื่อมโยงกับผู้อื่นทั้งที่

เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม สร้างความผูกพันที่ดีกับบุคคลก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง

การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (Communication) หมายถึง การส่งข่าวสาร ข้อมูล แนวความคิด ความรู้สึก ตลอดจนทัศนคติจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง โดยใช้ภาษาอังกฤษในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน

การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา (Problem Analysis) หมายถึง การพิจารณาถึงปัญหาและ ระบุปัญหานั้นให้ชัดเจนแล้วออกแบบการแก้ปัญหาตามความสัมพันธ์ของเหตุที่เป็นปัญหา และเลือก วิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมแล้วนำไปใช้จริงและเมื่อมีการนำไปใช้แก้ปัญหาดังกล่าวแล้วจึงมีการ ตรวจสอบว่าวิธีที่นำไปใช้นั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี (The Application Of Information Technology) หมายถึง การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อจัดเก็บข้อมูล ค้นหาข้อมูล ส่งผ่านข้อมูล และจัดการกับข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานสะดวก รวดเร็ว และน่าเชื่อถือ

ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) หมายถึง บุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความภาคภูมิใจต่อความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ ตั้งเป้าหมายไว้ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

การมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ (Ethics) หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพด้วย หลักความประพฤติอันเหมาะสม เพื่อแสดงถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความเป็นมืออาชีพให้กับนักบัญชี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจดิจิทัล

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง

2.1.2.1 ด้านการเรียนรู้

2.1.2.2 ด้านการสื่อสาร

2.1.2.3 ด้านความคิด

2.1.2.4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1.2.5 ด้านการเป็นผู้นำ

2.1.2.6 ด้านจริยธรรม

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมืออาชีพ

2.1.3.1 ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

2.1.3.2 ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.3 การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

2.1.3.4 การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา

2.1.3.5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี

2.1.3.6 ความเชื่อมั่นในตนเอง

2.1.3.7 การมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมืออาชีพ

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจดิจิทัล

ความหมายของเศรษฐกิจดิจิทัล

Don Tapscott (1995) ได้บัญญัติศัพท์ Digital Economy หมายถึง เศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) ทั้งในภาคการเกษตรจนถึงภาคธุรกิจ โดยเป็นการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศหรือ IT เข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนจนถึงการทำธุรกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่ง Tapscott ระบุว่าอินเทอร์เน็ตจะเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินธุรกิจและการดำรงชีวิต ดังนั้นโลกต่อจากนี้จำเป็นต้องมีความพร้อมเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้าน IT กฎกติกา กฎหมาย การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการปรับตัวและปรับทัศนคติของประชาชน

อนันท์ เกียรติสารพิภพ (2558) ได้ให้ความหมายของคำว่าเศรษฐกิจดิจิทัล หรือ Digital Economy คือ การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสร้างเสริมเศรษฐกิจ หรือให้ง่ายกว่านั้น คือ การใช้เทคโนโลยีทั้งหลายในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่ภาคการผลิตจนถึงภาคการขาย ซึ่งเป็นการใช้เทคโนโลยีทั้งระบบ โดยเทคโนโลยีที่กล่าวมานั้นมีหลายรูปแบบตั้งแต่ เทคโนโลยีการสื่อสาร เทคโนโลยีการขนส่ง เทคโนโลยีการผลิต

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2560) สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย – ทีดีอาร์ไอ ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจดิจิทัลว่า เศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภาคการผลิตต่างๆ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความสามารถในการแข่งขันได้ เศรษฐกิจดิจิทัลแบบใหม่ (New Digital Economy) ในปัจจุบันมีความแตกต่างจากเศรษฐกิจดิจิทัลแบบเดิม (Old Digital Economy) ที่เกิดขึ้นเมื่อ 2 ทศวรรษที่แล้ว คือ ขณะที่เศรษฐกิจดิจิทัลแบบเดิมนั้นเกิดจากการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่เศรษฐกิจดิจิทัลแบบใหม่เกิดจากการใช้สมาร์ตดีไวซ์ (Smart Device) เช่น สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต ซึ่งจะติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายไร้สายความเร็วสูง (Wireless broadband) ทำให้เกิดการใช้งานอุปกรณ์เหล่านี้ในวงกว้าง แม้กระทั่งในกลุ่มของผู้ที่ไม่เคยใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาก่อน และเกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ ในแทบจะทุกสาขาเศรษฐกิจ

จากความหมายเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เศรษฐกิจดิจิทัล คือ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศโดยการนำเอาไอทีหรือเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต เพิ่มผลงาน โดยใช้เวลาน้อยลงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการต่างๆ เพื่อให้เราแข่งขันกับชาติต่างๆ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยุคปัจจุบันที่การใช้สมาร์ตดีไวซ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต ติดต่อสื่อสารกันผ่านเครือข่ายไร้สายความเร็วสูง (Wireless Broadband) เช่น 3G, 4G ซึ่งใช้งานได้ง่ายกว่า PC มาก ทำให้เกิดการใช้งานในวงกว้าง

แม้กระทั่งในคนที่ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตมาก่อน ซึ่งทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ มากมายในแทบทุกสาขาเศรษฐกิจ

แนวคิดในการบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

อานันท์ เกียรติสารพิภพ (2558, เว็บไซต์) กล่าวว่าไว้ว่า แนวคิดในการบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1.) Digital Commerce ตลาดการค้าดิจิทัลได้แตกแขนงไปสู่ Mobile-commerce และ Social Commerce ที่ขายของผ่านเว็บไซต์ออนไลน์ หรือการค้าบนระบบดิจิทัลที่กระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจ 2.) Digital Transformation การนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดมูลค่าทางธุรกิจ และ 3.) Digital consumption การนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นช่องทางการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและการใช้เทคโนโลยี Digital มาประยุกต์เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในการทำธุรกิจต่างๆ

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559, เว็บไซต์) กล่าวว่าไว้ว่า ประเทศไทย 4.0 เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจโดยเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value Base Economy” หรือ “เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่ภาคเทคโนโลยีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากภาคการผลิตสินค้าไปสู่ภาคบริการ มีกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาจำนวน 5 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานการบัญชี ได้แก่ กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น และจากนี้หน่วยงานทางการเงินการคลังจะปรับเปลี่ยนการดำเนินงานเป็นแบบดิจิทัลมากขึ้นซึ่งจะกระทบต่อการดำเนินธุรกรรมทางธุรกิจในวงกว้าง ได้แก่ ธนาคารต่างๆ ได้เข้าสู่ขบวนการ National e-Payment โดยการให้บริการลงทะเบียน PromptPay (Any ID) รวมทั้งการวางอุปกรณ์รับชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์และอีกหน่วยงานหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักการบัญชีอย่างมาก คือ กรมสรรพากร ได้เคลื่อนตัวเช่นเดียวกัน โดยการให้บริการ “ระบบภาษีและเอกสารธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์” ซึ่งประกอบด้วย 3 ระบบงาน ได้แก่ 1.) ระบบ e-Withholding Tax เป็นระบบงานที่เปิดให้ผู้จ่ายเงินได้ฯ ที่จ่ายผ่านธนาคาร มีหน้าที่หักภาษีและนำส่งต่อธนาคารทันทีที่มีการจ่ายเงิน และให้ธนาคารรับเงินและส่งเงินรวมทั้งส่งข้อมูลหักภาษี ณ ที่จ่ายให้กรมสรรพากร การเข้าร่วมโครงการนี้มีผลให้ผู้จ่ายเงินได้ฯ ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่ต้องนำส่งเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย ให้กับธนาคารทันทีที่จ่ายเงินได้และผู้จ่ายเงินได้ฯ ผู้เสียภาษีสามารถตรวจสอบข้อมูลการหักภาษี ณ ที่จ่าย และการถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายของตนเองได้ในระบบของกรมสรรพากร สำหรับธนาคารต้องรับเงินและข้อมูลจากผู้จ่ายเงินได้ฯ นำส่งเงินภาษีและข้อมูลให้

กรมสรรพากร ยืนยันการทำธุรกรรมให้ผู้จ่ายเงินได้และผู้ถูกหักภาษีและต้องรับผิดชอบจำนวนภาษี และเงินเพิ่ม 1.5 ต่อเดือนถ้าธนาคารรับเงินแล้วไม่นำส่งตามกำหนดหรือนำส่งไม่ครบถ้วน 2.) ระบบ e-Tax Invoice/e-Receipt เป็นระบบที่คู่ค้าส่งข้อมูลใบกำกับภาษีหรือใบเสร็จรับเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ให้แกกันแล้วต้องส่งให้กับกรมสรรพากรด้วย และกรมสรรพากรจะพัฒนาระบบจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายตัวผู้ประกอบการ ผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการนี้มีผลให้ข้อมูลอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แทนกระดาษ และสถานที่จัดเก็บข้อมูลอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ซื้อผู้ขาย และกรมสรรพากร โดยผู้ออกใบกำกับภาษีต้องส่งข้อมูลให้กรมสรรพากรภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ออกใบกำกับภาษี และ 3.) ระบบ e-Filing เป็นระบบการชำระภาษีผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นระบบงานที่กรมสรรพากรได้ให้บริการมาหลายปีแล้ว แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงโดยการปรับเปลี่ยนให้การยื่น e-Filing เป็นการยื่นตามปกติทั่วไป รวมทั้งให้มีการจัดทำบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แนวคิดในการบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับยุคเศรษฐกิจดิจิทัลนั้น คือ การนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำธุรกิจเพื่อเพิ่มช่องทางในการทำธุรกิจ และเกิดความสะดวก รวดเร็ว เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจซึ่งจะส่งผลให้เกิดการกระตุ้นและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ความสำคัญของเศรษฐกิจดิจิทัล

อานันท์ เกียรติสารพิภพ (2558) กล่าวว่า ความสำเร็จของเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ที่ส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ ดังนี้ 1.) การลดต้นทุนในการประกอบการไม่ว่าด้านการผลิตด้านการขาย ทั้งนี้ เนื่องจากในอดีตที่สังคมที่ไม่มีการติดต่อสื่อสารผ่านเทคโนโลยีหรือระบบอินเทอร์เน็ต อาทิ อีเมล โทรศัพท์มือถือ Conference Call จะส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (Transaction Cost) สูง 2.) อำนวยให้เกิดการต่อยอดในการผลิตสินค้าและบริการใหม่ออกสู่ตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค อาทิ การนำข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ จากแหล่งอื่นๆ ทั่วโลกมาช่วยออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ 3.) การขยายตัวอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นของ E-commerce ท่ามกลางสถานการณ์ที่ต้นทุนในการดำเนินการลดต่ำลง อาทิ การขายสินค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ต้องมีร้านค้า ความสะดวกของผู้ซื้อที่ไม่ต้องเดินทางไปหาซื้อของ เกษตรกรเปิด Application และรู้ได้ทันทีจากตำแหน่ง GPS ที่ตนอยู่ในพื้นที่นั้นในปีนั้นควรปลูกพืชอะไร 4.) ขยายการจ้างงานและสร้างการจ้างงานในลักษณะใหม่ๆ อันเป็นผลจากการเกิดสินค้าการตลาดรูปแบบการค้าขายใหม่ อาทิ นักกลยุทธ์การตลาดทาง Social Media ที่ปรึกษา E-commerce นักโฆษณาสินค้าทาง Social Media 5.) อำนวยให้เกิดการลงทุนธุรกิจข้ามพรมแดนมากยิ่งขึ้น อาทิ การจองโรงแรมและโปรแกรมการท่องเที่ยว การลงทุนซื้อหุ้นต่างประเทศ การค้าขายเงินตราต่างประเทศ และ 6.) สนับสนุนการเรียนรู้ของประชาชนซึ่งช่วยส่งเสริมคุณภาพของมนุษย์และแรงงาน อาทิ สื่อการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (E-Learning)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เศรษฐกิจดิจิทัลมีความสำคัญและมีผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยการลดต้นทุนในการประกอบการทั้งในด้านการผลิต การขาย เนื่องจากมีการติดต่อสื่อสารผ่านเทคโนโลยีหรือระบบอินเทอร์เน็ตทำให้อำนวยความสะดวกในการนำสินค้าหรือบริการออกสู่ตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และยังช่วยในการขยายการจ้างงานรวมถึงการลงทุนธุรกิจข้ามพรมแดนมากขึ้นอีกด้วย

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง

ความหมายของการพัฒนาศักยภาพตนเอง

วิภาพร มาพบสุข (2543, หน้า 113) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนได้ใช้ความพยายามในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งในด้านสุขภาพร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านความสามารถและสติปัญญา และด้านการมีมารยาทในสังคมของตนให้ดีขึ้น อันจะนำมาซึ่งความผาสุกและการสร้างมิตรภาพที่ดีให้เกิดขึ้นทั้งในระดับบุคคล สังคม และประเทศชาติ

วีรฉัตร สุปัญญา (2548, หน้า 65) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง การแสวงหาความเจริญเติบโตก้าวหน้าให้แก่ตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคม ทั้งที่เกิดจากกระบวนการทางการศึกษา อบรมหรือที่เกิดจากแรงจูงใจภายในของตนเอง

สมนึก เหลี่ยมศรี (2549, หน้า 18) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง ความปรารถนาที่จะเพิ่มและเสาะแสวงหาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานสำเร็จ ลุล่วงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องพึงพอใจ หรือเป็นการสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ให้บรรลุจุดมุ่งหมายแห่งชีวิต

Kanter (1989) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง ก้าวพัฒนาคุณภาพทักษะ ให้ไปสะท้อนรับอนาคตชีวิตและงานอาชีพของตนให้สามารถสนองต่อวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์ ภารกิจขององค์การที่ตนปฏิบัติงานอยู่

พิสิทธิ์ สารวิจิตร (อ้างใน รุ่งอรุณ กระจุกกาญจน์. 2551, หน้า 27) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง การพัฒนาปลูกสร้างคุณสมบัติ คุณธรรม นิสัย เจตคติ ความสามารถ ความชำนาญ ความรู้ ความคิด ความเข้าใจให้เกิดขึ้นแก่ตนเองเพื่อช่วยให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีความสุข ความเจริญ ความสมบูรณ์

ชนิดา คล้ายสกุล (2552, หน้า 20) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง การพัฒนาความสามารถของตนให้มากยิ่งขึ้น เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งในด้านสุขภาพร่างกาย 9 ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านความสามารถและสติปัญญา เพื่อให้ตนได้บรรลุเป้าหมายที่ตน

ได้วางไว้ ซึ่งเป้าหมายเหล่านั้นเกิดจากความต้องการที่จะให้ตนเองมีความเจริญก้าวหน้า โดยแต่ละคนย่อมมีแตกต่างกัน

Boydell (Boydell, อังโน พิมพ์พินิต เชาว์วะณิช. 2552, หน้า 9) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเองเป็นความพยายามทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จด้วยตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงตนเองมีความสามารถใหม่ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากเดิมมีความรู้สึกใหม่เกิดขึ้นทำให้รู้สึกว่าเป็นคนดีขึ้น

จากความหมายการพัฒนาศักยภาพตนเองต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง การพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาชีพและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง จากกระบวนการทางการศึกษา อบรม หรือกระบวนการอื่นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงาน รวมถึงการดำรงชีวิต

ความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพตนเอง

สุภา สุขวิบูลย์ (2549, หน้า 18) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดในการปฏิบัติงานคือ การพัฒนาศักยภาพตนเองซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ เมื่อวิทยาการต่างๆ เจริญก้าวหน้า มีเครื่องมือเครื่องใช้ทันสมัยเกิดขึ้น การปรับตัวในการทำงานก็ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงตามไปด้วย การพัฒนาศักยภาพตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการปฏิบัติงาน

ศรีแพร ทวีลาภากุล (2549, หน้า 7) กล่าวว่า เนื่องจากเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องพัฒนาตัวคนเป็นสำคัญก่อนเพื่อศักยภาพที่มีอยู่ในแต่ละบุคคลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อการดำรงอยู่ในสังคมมีความสุขเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน (2551) กล่าวว่า การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชีจะช่วยให้นักบัญชีสามารถปรับตัวให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในโลกธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มต่อกิจการและต่อความเชื่อมั่นแก่สาธารณชนต่อข้อมูลในรายงานทางการเงิน อันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่นับวันมีแต่ความซับซ้อนยิ่งขึ้น

จากแนวคิดความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพตนเองต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสำคัญที่สุดต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ซึ่งการปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของโลกธุรกิจมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก

จุดมุ่งหมายของการพัฒนาศักยภาพตนเอง

พัชรี นิमितบัญชา (2547, หน้า 20) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเองมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องนี้จะทำให้บุคคลมีทักษะที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างไม่มีอุปสรรคมาขัดขวาง เนื่องจากสามารถปรับกลไกของการพัฒนาตนเองได้

สุภา สุขวิบูลย์ (2549, หน้า 20) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเองมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และเจตคติให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อความเจริญก้าวหน้าของตนเองและหน่วยงาน โดยต้องทำเป็นกระบวนการระยะยาวติดต่อกันเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง การเพิ่มพูน ความรู้ความสามารถ และเจตคติอย่างต่อเนื่องให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีทักษะที่จะพัฒนาศักยภาพตนเองในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ

ขั้นตอนหรือวิธีการพัฒนาศักยภาพตนเอง

เรียม ศรีทอง (2542, หน้า 164 - 165) กล่าวว่า ขั้นตอนการพัฒนาศักยภาพตนเองประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ การสำรวจพิจารณาตนเอง การวิเคราะห์จุดเด่น จุดบกพร่องของตนเอง กำหนดปัญหาและพฤติกรรมเป้าหมายการรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน เลือกเทคนิควิธีการวางแผน การพัฒนาทดลองปรับปรุงพัฒนา การประเมินผลและขยายผลการพัฒนา

Crabtree (2548, pp. 69) กล่าวว่า ขั้นตอนการพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นควรมีขั้นตอน ดังนี้ 1.) การทำความเข้าใจกับตนเอง เพื่อให้รู้จุดเด่น จุดด้อย ลักษณะเฉพาะตัวของตัวเอง โดยใช้ข้อมูลจากการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น และการวิเคราะห์ตนเอง และ 2.) ก้าพัฒนาศักยภาพตนเองเพื่อให้มีคุณลักษณะต่างๆ ที่เหมาะสมกับการแสวงหาประสบการณ์และการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสร้างความมั่นใจในตนเอง การทำความเข้าใจผู้อื่น การรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง การลดความต้องการทางวัตถุให้อยู่ในระดับพอดี การวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจกับเงื่อนไขและค่านิยมทางสังคม การคิดสงสัยใคร่รู้ การใฝ่รู้และใฝ่เรียน การมีความกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ การกำหนดเป้าหมายและแผนในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

วีรฉัตร สุปัญญาโญ (2548, หน้า 70) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาศักยภาพตนเองประกอบไปด้วย 5 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้ 1.) การทำความเข้าใจตนเอง ได้แก่ การวิเคราะห์ความต้องการและความสามารถของตนเอง 2.) การทำความเข้าใจสภาพแวดล้อม ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพสังคมและการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของตนเอง เพื่อจะให้เห็นความต้องการและความจำเป็นในการเสริมเติมเต็มความรู้ ทักษะและเจตคติเพื่อให้การดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในสภาพแวดล้อมที่ตนเองต้องเข้าไปเกี่ยวข้องหรือมีสัมพันธด้วย 3.) การกำหนดเป้าหมายและวางแผนการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ การกำหนดลำดับความต้องการ กำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพตนเอง ตลอดจนการเลือกวิธีการหรือช่องทางที่จะนำตนเองไปสู่เป้าหมายนั้น 4.) การปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ การดำเนินการพัฒนาศักยภาพตนเองด้วยวิธีการหรือช่องทางที่กำหนดไว้เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และ 5.) การประเมินการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ การพิจารณาทบทวนกระบวนการพัฒนาศักยภาพตนเองว่าสามารถนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนด

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าขั้นตอนหรือวิธีการพัฒนาศักยภาพตนเอง หมายถึง

กระบวนการที่เกี่ยวกับการทำความเข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อม เพื่อให้รู้ถึงจุดเด่น จุดด้อย มีการวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมายและวางแผนในการพัฒนาศักยภาพตนเอง ทั้งยังมีการพิจารณาทบทวน ปรับปรุงวิธีการพัฒนาศักยภาพตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น การเรียนรู้ การฝึกอบรม เป็นต้น

ประโยชน์ของการพัฒนาศักยภาพตนเอง

เรียม ศรีทอง (2542, หน้า 164 – 165) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเองเป็นระบบ ควบคุมและส่งเสริมการสร้างความงอกงามให้แก่ชีวิต ช่วยเพิ่มคุณค่าให้ชีวิตและรู้จักตนเองอย่างแท้จริง ดังคำกล่าวที่ว่า “การรู้จักตนเองอย่างแท้จริงจะทำให้เราสามารถกำหนดแนวทางชีวิตให้อยู่ในทิศทางซึ่งมีความหมายและประโยชน์ และได้สัมผัสกับประสบการณ์ต่างๆ ด้วยความเต็มอ้อมจากพลังของความใส่ใจอันยิ่งใหญ่” ซึ่งผลดีของการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพตนเองที่สำคัญมี 3 ประการ ได้แก่ ผลดีต่อตนเอง ผลดีต่อผู้อื่น และผลดีต่อหน่วยงาน

ศรีแพร ทวีลาภากุล (2549, หน้า 13) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพตนเองก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น นั่นก็คือเป็นการทำให้เข้าใจในตนเองชัดเจนยิ่งขึ้น ทำให้ผู้อื่นรู้จักและยอมรับมากขึ้น จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน และทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการพัฒนาศักยภาพตนเองนั้นมีประโยชน์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อหน่วยงาน ช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับชีวิต ซึ่งการพัฒนาศักยภาพตนเองทำให้เข้าใจตนเองมากขึ้น และทำให้ผู้อื่นเข้าใจและรู้จักพร้อมเป็นที่ยอมรับมากขึ้น เป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี และยังสามารถเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคได้อย่างมีคุณภาพ

การพัฒนาศักยภาพของตนเองถือว่ามีค่ามากที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยการเรียนรู้ ความคิด การกระทำ การสื่อสาร และการวิเคราะห์รวมถึงการประเมินผล ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและครอบคลุมมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์องค์ประกอบของการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

2.1.2.1 ด้านการเรียนรู้

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541, หน้า 186) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเราเคยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัดรวมทั้งปริมาณการเปลี่ยนความรู้ของผู้เรียน ดังนั้น งานสำคัญของครู คือ การช่วยนักเรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้หรือมีความรู้และมีทักษะตามที่หลักสูตรวางไว้ ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึงเป็นรากฐานของการสอนที่มีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการการศึกษาของสหพันธรัฐอินเดียนา (2551, เว็บไซต์) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการหลักที่บุคคลได้มาซึ่งขีดความสามารถ อันได้แก่ ความรู้ ทักษะ ค่านิยม จรรยาบรรณและทัศนคติทางวิชาชีพ ซึ่งที่กล่าวมาเป็นการเรียนรู้ที่เป็นระบบและเป็นทางการ

หรือไม่เป็นระบบและไม่เป็นทางการ เช่น การศึกษาในสถานศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง ประสบการณ์ การสังเกตการณ์ การคิดไตร่ตรอง หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ทำให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง

สิงห์ชัย อรุณวิฒิพงษ์ (2551, เว็บไซต์) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการช่วยให้บุคคลค้นพบการพัฒนาศักยภาพของตนเองจนสามารถพึ่งตนเองได้ การที่บุคคลเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้เพราะเป็นบุคคลที่พร้อมจะเรียนรู้ ตัดสินใจได้อย่างเป็นอิสระ จัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจรรยาบรรณในการจัดการตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, เว็บไซต์) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาค้นพบพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษากลับมาตามคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิต ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

2. ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การคิด การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3. ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์โดยใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเราเคยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมทั้งปริมาณการเปลี่ยนความรู้ของผู้เรียน

2.1.2.2 ด้านการสื่อสาร

เรียม ศรีทอง (2542, หน้า 242) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการรับ การถ่ายทอดข้อมูล เช่น ข้อเท็จจริง ความคิด ความรู้สึก ทศนคติ หรือเนื้อหาสาระต่างๆ ที่บุคคลมีความเกี่ยวข้องกันจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่ง หรือจากบุคคลไปสู่กลุ่ม หรือจากกลุ่มไปสู่กลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจ การชักจูงใจ การมุ่งให้ความรู้ หรือการทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการ

กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ต้องการ

กานดา จันทรย์แย้ม (2546, หน้า 123) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการของการส่งผ่านข่าวสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง ความคิด ความเห็น ความรู้สึกทัศนคติ และอารมณ์ ระหว่างบุคคลสองฝ่าย ได้แก่ ผู้ส่งข่าวสารและผู้รับข่าวสาร

เนตร์พัฒนา ยาวีราชา (2553, หน้า 211) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการสื่อข้อมูลซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระหว่างผู้บริหารและระหว่างพนักงาน การสื่อสารเกี่ยวข้องกับข่าวสารของบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มคนที่ต้องการสื่อเพื่อให้ทุกคนเข้าใจในข่าวสารนั้น

เสนาะ ตีเยาว์ (2542, หน้า 27 – 32) ได้แบ่งลักษณะของการสื่อสาร ดังนี้

1. การสื่อสารด้วยคำพูด เป็นวิธีการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่นิยมใช้มากที่สุด แต่ก็มักจะประสบปัญหาจากการใช้คำศัพท์ทางเทคนิคเฉพาะสาขาวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีเรื่องของความซับซ้อนของภาษาซึ่งเป็นระบบที่มนุษย์คิดขึ้นเพื่อแทนความหมายในวัฒนธรรมกลุ่มของตนเอง อาจเป็นภาษาที่มีข้อบกพร่องที่ไม่สามารถใช้คำๆ หนึ่งอธิบายความหมายได้สมบูรณ์

2. การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด หรือที่เรียกว่า ภาษากาย เป็นการสื่อสารด้วยร่างกาย มีทั้งการแสดงออกมาโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ เช่น การแสดงออกทางสีหน้า สายตา น้ำเสียง ระดับเสียง การสัมผัส เป็นต้น ซึ่งการสื่อสารนี้ขึ้นอยู่กับบริบททางวัฒนธรรม ประเพณี สถานที่ สถานะภาพทางสังคม เพศ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3. การสื่อสารโดยการใช้สัญลักษณ์ เป็นวิธีการสื่อสารที่ใช้สัญลักษณ์แสดงออกมาในรูปแบบของคำพูด เครื่องหมาย หรือเสียงซึ่งใช้แทนความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่แต่ละวัฒนธรรมก็จะมีการสร้างระบบสัญลักษณ์ขึ้นเพื่อการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มของตนเอง แต่การสื่อสารรูปแบบนี้มักจะพบปัญหาเนื่องจากสมาชิกไม่ทราบหรือไม่เข้าใจในเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์เหมือนกันทุกคน

เสนาะ ตีเยาว์ (2542, หน้า 27 – 32) ได้แบ่งระดับของการสื่อสาร ดังนี้

1. การสื่อสารระดับตนเอง เป็นการสื่อสารในแบบการคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจหรือการพูดคุยกับตัวเองที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น

2. การสื่อสารระดับบุคคล เป็นการสื่อสารตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันรวมถึงการรับรู้ข่าวสารต่างๆ การสื่อสารระดับบุคคลนั้นจะก่อให้เกิดผล 3 ประการคือ 1) ลดความกลัว หรือความรู้สึกไม่เชื่อมั่นในตนเองเมื่อจะติดต่อกับบุคคลอื่น 2) ความสอดคล้องของการกระทำที่ตรงกับความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมของตนเอง 3) สร้างความไว้วางใจกัน การสื่อสารที่มีความจริงใจย่อมมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล

3. การสื่อสารระดับกลุ่มย่อย เป็นกระบวนการที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการสื่อสารในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งการสื่อสารระดับกลุ่มย่อยมีประสิทธิภาพสูงกว่าที่ต่างคนต่างทำและความสัมพันธ์มีความสลับซับซ้อนมากกว่า และพลังของกลุ่มหรือระหว่างกลุ่มมีผลกระทบโดยตรงต่อ

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวส่วนตัวและสมาชิกในกลุ่มและต่อเป้าหมายของกลุ่มด้วยการสื่อสารระดับกลุ่มย่อยเป็นรากฐานของการทำงานแบบประชาธิปไตย ความเสมอภาค สมาชิกในกลุ่มจะเรียนรู้การทำงานในบรรยากาศที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์ของกลุ่มชัดเจนและแน่นอน ส่งผลทำให้การทำงานร่วมกันมีประสิทธิภาพ

4. การสื่อสารระดับเทคโนโลยี เทคโนโลยีเป็นการสื่อสารในแง่ของการใช้สื่อ เช่น วิทยุ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารระดับนี้ต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ทางการสื่อสารเป็นอย่างดี เพราะจะต้องเป็นผู้สร้างเนื้อหาที่สามารถส่งข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ทันเวลา และเชื่อถือได้

Hodgetts and Hegar (2005) (อ้างถึงใน รัตติกรณ์ จงวิศาล 2550, หน้า 229) กล่าวว่า การสื่อสารภายในองค์กรจะเกิดประสิทธิผลได้นั้นต้องรู้วิธีการเอาชนะอุปสรรคในการสื่อสาร ดังนี้

1. รู้จักขั้นตอนในกระบวนการสื่อสาร เพื่อสามารถหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในกระบวนการสื่อสารได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ความตั้งใจ เกิดขึ้นได้เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในองค์กรพยายามจัดสิ่งรบกวนสมาธิทั้งหมดออกไปด้วยการที่ผู้บริหารพยายามทำให้ข่าวสารน่าสนใจและให้ความรู้แก่สมาชิกในองค์กร

1.2 ความเข้าใจ เป็นความสามารถที่ผู้ใต้บังคับบัญชาจะเข้าใจข่าวสารหรือจับประเด็นความหมายและความสำคัญของข่าวสารนั้นได้ ผู้บริหารส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการตั้งคำถามที่ไม่เหมาะสม และสร้างความกดดันให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนั้นผู้บริหารควรจะต้องตั้งคำถามด้วยการทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทบทวนข่าวสารด้วยคำพูดของตนเอง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าใจถูกต้องหรือไม่ และเน้นย้ำหรือส่งเสริมให้มีการถามตอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจระหว่างผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชา

1.3 การยอมรับ เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในองค์กรตั้งใจที่จะทำตามข่าวสารก็จะเกิดการยอมรับขึ้น แต่ในบางกรณีที่ผู้ใต้บังคับบัญชาคัดค้านหรือปฏิเสธหากข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นอันตรายหรือคุกคามต่อความสนใจหรือความมั่นคงในหน้าที่การงานของพวกเขา

1.4 การกระทำ เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้รับข้อมูลและจะต้องทำตามสิ่งที่ได้รับมา ถ้าหากมาถึงขั้นตอนนี้ก็แสดงว่ากระบวนการสื่อสารเสร็จสมบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตามอาจไม่เป็นไปตามขั้นตอนนี้เสมอไป บางครั้งอาจจะเกิดปัญหาหรืออุปสรรคได้ตลอดเวลา

2. การใช้ภาษาที่เรียบง่ายและมีการทบทวนซ้ำ ผู้บริหารควรมีการสื่อสารที่สามารถเข้าใจได้ง่ายและสามารถให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถมีโอกาสตั้งคำถาม ไม่ควรใช้ภาษาที่ยาวและไม่ควรพูดเร็วเกินไป เนื่องจากผู้ใต้บังคับบัญชาจะไม่สามารถจับประเด็นได้ทันและไม่กล้าขัดหรือถามหรือให้ผู้บริหารทบทวนซ้ำ

3. การใช้ความรู้สึกร่วม ความรู้สึกร่วมเป็นการรู้สึกเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบุคคลอื่น ผู้บริหารควรมีความรู้สึกร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาและควรรู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะเน้นเรื่องงาน หรือนั่นที่ตัวบุคคลให้ความสำคัญกับการอธิบายเหตุผลเพิ่มเติมที่จะแก้ไขปัญหา หรือให้ความช่วยเหลือกับสมาชิกในองค์กร

4. การเข้าใจภาษาท่าทาง ภาษาท่าทางเป็นรูปแบบที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารแบบไม่ใช่คำพูด บุคคลใช้การสื่อสารโดยใช้ท่าทางในการส่งต่อข่าวสารไปยังบุคคลอื่น ทั้งที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว เช่น การแสดงออกทางใบหน้า การใช้มือ แขนและลำตัว เป็นต้น ซึ่งการเรียนรู้และการเข้าใจเรื่องภาษาท่าทางจะทำให้ผู้บริหารทราบถึงความต้องการของผู้ใต้บังคับบัญชาได้ว่าต้องการสื่อสารอะไรออกมาแต่ไม่สามารถสื่อสารด้วยวาจาได้

5. เรียนรู้ที่จะให้หรือรับข้อมูลย้อนกลับ ผู้บริหารจะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารต้องเรียนรู้ที่จะให้และรับการประเมินเพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในองค์กรได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งสิ่งสำคัญคือการสนับสนุนให้เกิดการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรต่อไป

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการรับและการถ่ายทอด ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น การพูด การเขียน การแสดงสัญลักษณ์ หรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน จึงจะทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

2.1.2.3 ด้านความคิด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2546, หน้า 63) กล่าวว่า การคิดเป็นกลไกของสมองที่เกิดขึ้นตลอดเวลาของมนุษย์ที่ใช้ในการสร้างแนวความคิดรวบยอดด้วยการจำแนกความแตกต่าง การจัดกลุ่มและการกำหนดชื่อเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ได้รับ กระบวนการที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้อาจเป็นความจริงหรือเป็นจินตนาการ ตลอดจนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการนำกฎเกณฑ์ต่างๆ ไปประยุกต์ใช้อย่างมีเหตุผลและเหมาะสม การคิดเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการที่สมองถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อม สังคมและประสบการณ์เดิมของมนุษย์

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551, หน้า 2) กล่าวว่า ความคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมองที่เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดขึ้น อันเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิม สิ่งเร้า และสภาพแวดล้อมที่เข้ามากระทบส่งผลให้เกิดความคิดในการที่จะแก้ไขปัญห และปรับตัวเพื่อให้สามารถเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

กันยา สุวรรณแสง (2532, หน้า 112) กล่าวว่า การคิดที่มีจุดมุ่งหมายเป็นการคิดโดยตรงที่ใช้ในการแก้ไขปัญห และเป็นการคิดหาเหตุผล ซึ่งได้แก่

1. การคิดแบบวิเคราะห์หรือวิจารณ์ หมายถึง การพินิจพิจารณาเหตุผลโดยอาศัยการพิจารณาข้อมูลต่างๆ ว่ามีข้อเท็จจริงเพียงใด สิ่งดีหรือไม่ดีอย่างไร ผู้ใดถูกผู้ใดผิด เรื่องนั้นเป็นสาเหตุของเรื่องนี้หรือไม่ แล้วประเมินหรือตัดสินลงความเห็น สิ่งสำคัญสำหรับการคิดแบบนี้ ก็คือ การลงความเห็นที่เกิดจากการเข้าใจความหมายของเรื่องต่างๆ

2. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นการคิดค้นเพื่อพบความสัมพันธ์ใหม่ของสิ่งที่มีประโยชน์ คุณค่า และแปลกใหม่กว่าเดิม เป็นความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลแต่ละคน แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เพราะความคิดสร้างสรรค์เป็นการมองและรับรู้ในลักษณะเอกเทศของบุคคลหนึ่งซึ่งแสดงออกเป็นความนึกคิดของบุคคลนั่นเองโดยเฉพาะ

3. การคิดแก้ปัญหา เป็นการคิดหาทางแก้ไขปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย บางครั้งเราตั้งเป้าหมายเอาไว้แต่มีอุปสรรคมาขัดขวางมิให้สำเร็จบรรลุเป้าหมายจึงเกิดเป็นปัญหาขึ้น บุคคลจึงพยายามหาวิธีการขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้หมดไปเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การคิดแก้ปัญหาจึงเป็นการคิดที่มีเป้าหมายอย่างหนึ่ง

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าความคิด หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองที่ใช้สัญลักษณ์หรือภาพแทนสิ่งของ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยมีการจัดระบบความรู้ ข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่หรือสิ่งเร้าใหม่ที่ไปได้ทั้งในรูปแบบธรรมดาและสลับซับซ้อน ผลจากการจัดระบบสามารถ แสดงออกได้หลายลักษณะ เช่น การให้เหตุผล การแก้ปัญหาต่างๆ การเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์

2.1.2.4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ช่วงโชติ พันธุ์เวช (2542, หน้า 17) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการที่นำเอาคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูลมาทำการประมวลผล และการสืบค้นหา แล้วเรียกใช้งานข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลแล้ว มีสื่อและอุปกรณ์เข้ามาช่วยในการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศโดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

วิทวัส วรินทรเวช (2545, หน้า 31) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการดำเนินงานทั้งปวง เพื่อจัดทำสารสนเทศไว้ใช้งาน ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีคมนาคมเป็นหลัก และรวมถึงเทคโนโลยีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ให้เป็นประโยชน์โดยคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการจัดการและจัดเก็บข้อมูล ส่วนการสื่อสารโทรคมนาคมใช้เป็นสื่อในการจัดส่งข้อมูลเผยแพร่และเสียงออกไปเพื่อสื่อสารกัน ตลอดจนแนวความคิด ระบบ วิธี เครื่องมือ เครื่องใช้ทางการสื่อสารหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บ ประมวลผล ค้นคืน และเผยแพร่ข้อสนเทศ ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบข้อมูลและโทรคมนาคม รวมทั้งการประยุกต์ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์เหล่านั้นในงานสารสนเทศและงานบริการด้านอื่นๆ

สุกิจจา พงษ์สุวรรณ (2547, หน้า 7) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการ การจัดเก็บประมวลผล และเผยแพร่สารสนเทศ ซึ่งปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้นำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้กันอย่างกว้างขวาง งานประยุกต์ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการสร้างระบบสารสนเทศในแบบต่างๆ มีการนำเครื่องมือและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบการสื่อสารโทรคมนาคมไปใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจต่างๆ มุ่งไปที่การคิดค้นที่สะดวก รวดเร็ว รวมถึงการจัดทำรายงานและการจัดทำผลลัพธ์ของข้อมูลให้สามารถค้นหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์โทรคมนาคมเพื่อจัดเก็บ ค้นหา ส่งผ่าน การจัดการข้อมูล และการสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งเป็นการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสารสนเทศ ทำให้สารสนเทศมีประโยชน์ และใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น

2.1.2.5 ด้านการเป็นผู้นำ

พรนพ พุกกะพันธ์ (2542, หน้า 17) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้ที่สามารถดำเนินงานให้สำเร็จด้วยความร่วมมือจากผู้อื่นนับว่าเป็นหัวใจของการบริหารโดยเฉพาะเรื่องการจัดการ เพราะฝ่ายจัดการมีหน้าที่ที่จะเข้าไปใกล้ชิดกับลูกน้อง และดูแลคนงานให้อยู่ในสภาพที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลผลิตอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

สมศรี ทองนุช (2549, หน้า 148) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์ และเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้แสดงความสามารถ ตลอดจนการกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี โดยคำนึงถึงนโยบาย การมีวิสัยทัศน์ และมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2550, หน้า 1) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการบังคับบัญชาบุคคลอื่นโดยได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่นเป็นผู้ทำให้บุคคลอื่นไว้วางใจและให้ความร่วมมือ ความเป็นผู้นำเป็นผู้มีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกหรือสั่งการ บังคับบัญชา ประสานงานโดยอาศัยอำนาจหน้าที่เพื่อให้กิจการงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการกระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้การดำเนินงานสำเร็จและบรรลุเป้าหมายด้วยความร่วมมือจากผู้อื่นโดยได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่น

2.1.2.6 ด้านจริยธรรม

Piaget (1932, เว็บไซต์) กล่าวว่า จริยธรรมเป็นระบบของการทำความดีละเว้นความชั่ว มีทั้งปัจจัยนำเข้าซึ่งเป็นปัจจัยเชิงเหตุทั้งทางด้านจิตใจและสถานการณ์ของจริยธรรมและพฤติกรรมจริยธรรม รวมทั้งมีปัจจัยส่งออกซึ่งเป็นผลของการมีจริยธรรมหรือมีพฤติกรรมจริยธรรม ซึ่ง

ผลนี้อาจอยู่ในรูปแบบทั้งจิตลักษณะและพฤติกรรมของบุคคล ผู้กระทำและผลต่อบุคคลอื่น ต่อกลุ่ม ต่อสิ่งแวดล้อม และต่อโลก จริยธรรมจะเกิดขึ้นเมื่อค่านิยมหรือคุณธรรมตั้งแต่ 2 ตัวขัดแย้งกัน ทำให้บุคคลต้องตกอยู่ในสภาพที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในการเลือกที่จะปฏิบัติตามคุณธรรมหรือค่านิยมตัวใดตัวหนึ่ง เช่น ความกตัญญูต่อบุคคล ขัดแย้งกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นต้น บุคคลที่ตัดสินใจเลือกคุณธรรมหรือค่านิยมตัวที่มีประโยชน์แก่ส่วนรวมมากกว่าที่เป็นประโยชน์แก่เฉพาะตน หรือพวกพ้องในกลุ่มเล็กๆ จึงมักเป็นบุคคลที่มีจริยธรรมสูง ดังนั้น จริยธรรมจึงมีความหมายครอบคลุมทั้งสาเหตุ กระบวนการ และผลของการกระทำที่ละเว้นความชั่ว

ดวงเดือน พันธุนาวิน (2538) กล่าวว่า จริยธรรมในการทำงาน คือ ระบบการทำงานที่ละเว้นความชั่วในเรื่องที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับปฏิบัติ เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การทำงาน เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานและผลงาน ตลอดจนเกี่ยวข้องกับผู้ใช้ประโยชน์หรือโทษจากผลงานนั้น

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2559) กล่าวว่า จริยธรรมในขอบข่าย 3 ประการ ได้แก่ ประการที่ 1 จริยธรรมในแบบการคิดหาเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประการที่ 2 จริยธรรมในแบบความรู้สึกทางจิตใจ การศึกษาจริยธรรมของบุคคลในข้อนี้ คือ ศึกษาค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกชอบและไม่ชอบ

ประการที่ 3 จริยธรรมในแบบของการแสดงออกภายนอก คือ การศึกษาจริยธรรมเป็นส่วนที่เป็นพฤติกรรมภายนอกของบุคคล เช่น พฤติกรรมซื่อสัตย์ เอื้อเฟื้อ เป็นต้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าจริยธรรม หมายถึง ความสำนึก หรือการประพฤติปฏิบัติที่ดีงามเพื่อประโยชน์สุขต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม โดยผู้ปฏิบัติจะต้องรู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมืออาชีพ

ความหมายของความเป็นมืออาชีพ

Nicholsen (1995, pp. 449) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) หมายถึง ความสามารถทางเทคนิคขององค์กรที่มีความสอดคล้องกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีมาตรฐานในระดับสูง

Ap & Wong (2000, pp. 555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) หมายถึง การมีความรู้ในงานที่ดี การมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารที่ดี การมีทัศนคติที่ถูกต้อง และการมุ่งมั่นเต็มใจในการให้บริการ

Collins (Collins. 1998 ; citing The Random House Webster's Dictionary. 2006, pp. 325) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) หมายถึง ลักษณะของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะวิชาชีพ มีจิตวิญญาณ หรือวิธีการในการทำงาน

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2546, หน้า 319) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง สมาชิกของกลุ่มทางวิชาชีพซึ่งมีลักษณะการยึดถือเอาทฤษฎีที่เป็นระบบ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน การมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพของตนเองการได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะการมีจรรยาบรรณ และการมีวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม

ศศิวิมล ศรีเจริญจิตร (2548, หน้า 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง ส่วนประสมของทักษะที่ต้องมีเพื่อให้มีคุณสมบัติเป็นนักบัญชีมืออาชีพ ประกอบด้วย ด้านการเรียนรู้อย่างชาญฉลาด ด้านเทคนิคและการปฏิบัติหน้าที่ ด้านบุคคล ด้านสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร ด้านองค์กร และการบริหารจัดการธุรกิจ สิ่งซึ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่จำเป็นที่จะเข้ามาเป็นตัวช่วยในการสร้างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี

จากความหมายความเป็นมืออาชีพต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง ทักษะความรู้ ความสามารถ หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะวิชาชีพของแต่ละบุคคลที่มีความสอดคล้องกับคุณภาพของงานหรือบริการที่มีมาตรฐานในระดับสูง และการที่จะมีความเป็นมืออาชีพได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ อันได้แก่ การมีความรู้ความสามารถ การมีจรรยาบรรณ การมีวัฒนธรรมที่ช่วยพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน

ความสำคัญของความเป็นมืออาชีพ

Ap & Wong (2001, pp. 555) กล่าวว่า ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) สามารถสะท้อนให้เห็นได้จากทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพว่าโดยพื้นฐานแล้วการประกอบวิชาชีพเพื่อเน้นเงินหรือเน้นการบริการลูกค้าในขณะที่ทัศนคติต่อวิชาชีพถือเป็นเรื่องสำคัญ

ศศิวิมล ศรีเจริญจิตร (2548, หน้า 1) กล่าวว่า นักบัญชีกับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ IES (International Education Standard for Professional Accountants : IES) ฉบับที่ 3 เป็นมาตรฐานที่กำหนดส่วนประสมของทักษะที่นักบัญชีต้องมีเพื่อให้มีคุณสมบัติเป็นนักบัญชีมืออาชีพ เนื่องจากความคาดหวังที่เพิ่มมากขึ้นของผู้ว่าจ้าง นักบัญชี ลูกค้า และสาธารณชนในเรื่องของการทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อที่ทำงาน และสังคมของนักบัญชีมืออาชีพทำให้เกิดการให้ความสำคัญเรื่องทักษะความเป็นมืออาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. ด้านการเรียนรู้อย่างชาญฉลาด (Intellectual) ผู้ประกอบวิชาชีพควรมีทักษะด้านการเรียนรู้อย่างชาญฉลาดพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถนำความรู้ความชำนาญ และทักษะที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในหน่วยงาน ดังนั้นนักบัญชีจะต้องมีทัศนคติที่จะเรียนรู้ (Attitude of Learning to Learn) อย่างต่อเนื่องมีใจจำกั้อยู่แค่การอบรมการสัมมนาเท่านั้น เพื่อพัฒนาตนไปสู่ความเป็นมืออาชีพ ซึ่งทักษะการเรียนรู้อย่างชาญฉลาดประกอบด้วยทักษะด้านต่างๆ เช่น ทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลและเชิงวิเคราะห์การใช้เหตุผลและการวิเคราะห์อย่างละเอียดรอบคอบ และทักษะด้านความสามารถที่ระบุปัญหา และแก้ไขปัญหาที่ไม่เป็นระบบใน

สถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

2. ด้านเทคนิคและการปฏิบัติหน้าที่ (Technical and Functional) การปฏิบัติหน้าที่ นักบัญชีจำเป็นต้องมีทักษะด้านเทคนิคการปฏิบัติหน้าที่ทางการบัญชี ซึ่งประกอบด้วย ทักษะเฉพาะสำหรับศาสตร์วิชาชีพ ศาสตร์การคำนวณ (การประยุกต์เชิงคณิตศาสตร์ และเชิงสถิติ) รวมถึงความสามารถด้านต่างๆ ได้แก่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยง ด้านการวัดมูลค่า ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของนักบัญชี

3. ด้านบุคคล (Personal) ทักษะเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของนักบัญชีมีอาชีพ การพัฒนาทักษะเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้เฉพาะตัวและการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นซึ่งประกอบด้วย การมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ การมีจริยธรรมทางวิชาชีพต่อองค์กรที่ตนปฏิบัติงานอยู่ ต่อสาธารณชน และต่อตนเองที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมที่กำหนดให้ได้สูงสุด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านความน่าไว้วางใจ ด้านความซื่อสัตย์ และความเที่ยงธรรม

4. ด้านสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร (Interpersonal and Communication) นักบัญชี ในทศวรรษใหม่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกลักษณะจากการมองเฉพาะงานฝ่ายบัญชีการทำ รายงานทางการเงินระบบเดิม และการแยกตัวจากฝ่ายอื่นๆ เป็นลักษณะนักธุรกิจที่ให้ความสำคัญ ในการให้บริการต่อลูกค้า และผู้ใช้ข้อมูลทางการบัญชีมากขึ้น มีการปรับแนวคิดและระบบการทำงาน เพื่อสนับสนุนบทบาทของการเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจมากขึ้น ซึ่งประกอบด้วย การติดต่อสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม

5. ด้านองค์กร (Organizational) ต้องมีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการกำหนดและ ปฏิบัติตามเป้าหมายและกลยุทธ์ขององค์กร หรือเป็นกระบวนการต่อเนื่องกันในการกำหนดการ ปฏิบัติการ และการควบคุมซึ่งเป็นแผนหลักเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายภายใต้ สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก และการบริหารทรัพยากรบุคคลตั้งแต่กระบวนการสรรหา คัดเลือก และบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้ปฏิบัติงานในองค์กรตลอดจนเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้กับพนักงานในการทำงาน เช่น การฝึกอบรม ฝึกความเป็นผู้นำ เป็นต้น

Leon & Cambridge (2006, pp. 645) กล่าวว่า องค์กรหรือบุคคลจะต้องตระหนัก ถึงตัวแบบของการเปลี่ยนแปลงที่จะนำมาใช้เพราะว่ามีหลายทางเลือกและเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ กระบวนการนำการทำงานแบบมืออาชีพแนวใหม่มาใช้ และกลไก ของการให้ผู้คนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากพอจนเกิดเป็นความเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ต้องคิดให้รอบคอบ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าความสำคัญของการเป็นมืออาชีพมาจากความคาดหวังที่ เพิ่มมากขึ้นของผู้ว่าจ้าง นักบัญชี ลูกค้า และสาธารณชนในเรื่องของการทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อ องค์กร โดยนักบัญชีจะต้องมีทักษะความเป็นมืออาชีพที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1.) ด้านการเรียนรู้อย่าง ชาญฉลาด คือ การคิดวิเคราะห์และระบุถึงปัญหาพร้อมทั้งสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ 2.) ด้านเทคนิค

และการปฏิบัติหน้าที่ทางการบัญชี คือ การใช้ทักษะทางด้านเทคโนโลยี ทักษะทางการวิเคราะห์ ทักษะทางการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ทางการบัญชี ประสบความสำเร็จ 3.) ด้านบุคคล คือ การมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และการมีจริยธรรมทางวิชาชีพต่อองค์กร ต่อตนเอง และต่อสาธารณชน 4.) ด้านความสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสารเป็นการปรับแนวคิดและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนบทบาทของการเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจมากขึ้น และ 5.) ด้านองค์กร คือ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการกำหนดและปฏิบัติตามเป้าหมายและกลยุทธ์ขององค์กร และการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย

ปัญหาและข้อจำกัดของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี

พลพธู ปิยวรรณ (2456, หน้า 11-12) กล่าวว่าไว้ว่า เนื่องจากเนื้อหาสาระของข้อมูลด้านการบัญชีขยายกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นกฎหมายภาษีอากร ภาษีการค้า หรือกฎกติกาของสมาคมต่างๆ เช่น สมาคมตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือสมาคมนักบัญชี และผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการกำหนดมาตรฐานการบัญชีใหม่ๆ ออกมาเป็นประจำส่งผลให้นักบัญชีไม่สามารถปรับตัวได้ทัน บัณฑิตทางการบัญชีไม่สามารถเป็นนักบัญชีมืออาชีพได้ทันทีเมื่อเรียนจบหลักสูตรปริญญาทางการบัญชีปัญหาในการสร้างทักษะให้บุคลากรด้านบัญชีพิจารณาได้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านผู้สอนผู้สอบบางรายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดยังขาดความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีเนื่องจากโรงเรียนอยู่ในต่างจังหวัดยังให้ความสำคัญกับบุคลากรด้านการศึกษาน้อย เช่น รับนักเรียนที่ผลการเรียนดีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเข้าเป็นครูสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพรับบัณฑิตที่จบปริญญาตรีเข้าเป็นครูสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทำให้บุคลากรเหล่านั้นขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและขาดประสบการณ์วิชาชีพ

2. ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้เรื่องมาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานการสอบบัญชี และเวลาในการสอนแต่ละวิชาค่อนข้างมีจำกัดกรณีศึกษาส่วนใหญ่ที่ใช้มักเป็นกรณีศึกษาจากต่างประเทศทำให้นักศึกษาไม่ได้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศ

3. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ต้องขอความร่วมมือจากบุคลากรภายนอกไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร

4. ปัญหาภายในของฝ่ายบัญชีในการทำงานของฝ่ายบัญชีมักมีปัญหาในการบริหารงานของฝ่ายการจัดทำบัญชี ตลอดจนปัญหาของความรู้ความสามารถของพนักงานบัญชีที่ต้องการพัฒนาปรับปรุงให้ทันเหตุการณ์ปัจจุบันมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติมจากราหรือบทความที่เกี่ยวข้องหรือการเข้าอบรมสัมมนาปัญหาที่พบในงานบัญชี คือ การวางระบบบัญชีและการปรับปรุงระบบให้สอดคล้องทันต่อเหตุการณ์ การวัดผลการดำเนินงานที่ถูกต้องเชื่อถือได้ การตรวจสอบ

ข้อมูลทางบัญชีการเงินและความชัดเจนของข้อมูล

5. ปัญหาของฝ่ายบัญชีโดยมากงานของฝ่ายบัญชีจะต้องติดต่อกับประสานงานกับฝ่ายอื่นๆ ภายในกิจการบุคคลภายนอก และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องการประสานงานการติดตามติดต่อกับผู้เกี่ยวข้องกับการทำงานของฝ่ายบัญชีจึงมีความจำเป็นที่นักบัญชีเอง ก็ควรมีกำหนดระเบียบ วิธีการในการปฏิบัติการของฝ่ายอื่นๆ ปัญหาที่พบบ่อยครั้ง คือ ฝ่ายบัญชีขาดความยืดหยุ่นในการทำงาน ขาดมนุษยสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำพูด การปฏิบัติฝ่ายบัญชีมักมีความเข้มงวดมากเกินไปไม่มีความยืดหยุ่นบางครั้งมีปัญหาเกิดขึ้นแต่ฝ่ายบัญชีไม่สามารถชี้แจงให้ฝ่ายอื่นๆ เกิดความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ว่าผิดหรือถูกอย่างไรทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความไม่เข้าใจหรือเข้าใจคลาดเคลื่อนได้

6. ปัญหากฎหมายบัญชี มาตรฐานการบัญชี และกฎหมายภาษีอากร การจัดทำบัญชีให้ประสบความสำเร็จนั้น นักบัญชีควรทราบข้อมูลของกฎหมาย มาตรฐานบัญชี และกฎหมายภาษีอากร เพื่อที่จะนำไปปฏิบัติให้ถูกต้องแต่ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่ นักบัญชีมักจะมีความรู้ ความชำนาญด้านบัญชี แต่ขาดความเข้าใจกฎหมายภาษีอากร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพราะในบางครั้งนักบัญชีจะพบว่าหลักการบัญชีกับกฎหมายภาษีไม่สอดคล้องกันหรือขัดแย้งกันเอง หน้าที่ของนักบัญชีจะต้องประยุกต์หลักการบัญชีกับกฎหมายภาษีอากรให้เป็นไปแนวทางเดียวกัน หรือเป็นที่ยอมรับกันทั้งสองด้านซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ประสบการณ์ในวิชาชีพ นักบัญชีที่พบเห็นจากการทำงานมาหลายปีอีกทั้งกฎหมายภาษีอากรของไทยมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นักบัญชีจะต้องติดตามให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าปัญหาและข้อจำกัดของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีมาจากข้อมูลด้านการบัญชีขยายกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการกำหนดมาตรฐานการบัญชีใหม่ๆ ออกมาเป็นประจำส่งผลให้นักบัญชีไม่สามารถปรับตัวได้ทันทำให้นักบัญชีไม่มีความรู้เพิ่มเติมใหม่ๆ จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน

2.1.3.1 ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

อนรรักษ์ ทองสุโขวงศ์ และพรสวรรค์ ทองสุโขวงศ์ (2547, หน้า 14) กล่าวว่า นักบัญชีจำเป็นต้องมีทัศนคติที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้ ทักษะ และคุณค่าทางวิชาชีพให้กับนักบัญชีเพื่อจะสามารถเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานวิชาชีพ ซึ่งก็คือการสนใจใฝ่รู้สิ่งต่างๆ รอบตัว ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เป็นต้น ดังนั้น นักบัญชีจึงควรมีความรู้ความสามารถและความชำนาญในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความรู้ หมายถึง นักบัญชีต้องตระหนักถึงการมีความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการให้บริการ ซึ่งการมีความรู้นั้นเป็นขั้นตอนแรกของการเตรียมพื้นฐานและความพร้อมก่อนเป็นนักบัญชีมืออาชีพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจและการจัดการทั่วไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับ

เศรษฐศาสตร์ การตลาด การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ และสถิติ ซึ่งความรู้ในเรื่องนี้มีความจำเป็นต่อการทำงานในวิชาชีพบัญชี

1.2 ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง แนวคิดและการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ การควบคุมภายในสำหรับธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบเครือข่ายสารสนเทศ โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นต้น ความรู้ในเรื่องนี้มีความสำคัญเนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลกระทบต่อบทบาทของนักบัญชีทั้งทางตรงและทางอ้อม

1.3 ความรู้ด้านการบัญชีและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี เช่น บัญชีการเงิน รายงานทางการเงิน การสอบบัญชี กฎหมายธุรกิจ ภาษีอากร การควบคุมและการตรวจสอบภายใน การเงินธุรกิจและการจัดการทางการเงิน จรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นต้น ซึ่งความรู้ในเรื่องนี้เป็นพื้นฐานของความรู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับวิชาชีพบัญชี

2. ด้านความสามารถ นักบัญชีควรมีความสามารถในเรื่องที่จำเป็น ดังนี้

2.1 ความสามารถในการใช้เหตุผล หมายถึง ความสามารถในการใช้ดุลยพินิจในสถานการณ์ที่ซับซ้อน ความสามารถในการถามและวิจารณ์อย่างมีเหตุผล ความสามารถในการระบุและแก้ไขปัญหา การจัดลำดับความสำคัญของงาน ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม เป็นต้น

2.2 ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม การจูงใจ การมอบหมายงาน การเป็นผู้นำ การเจรจาต่อรองการแก้ไขปัญหา ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เป็นต้น

2.3 ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการฟัง การอ่าน การปรึกษาหารือ การนำเสนอ การแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การใช้ข้อมูล การรายงานข้อมูล การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นต้น

3. ความชำนาญ ความตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความชำนาญในวิชาชีพบัญชี และการให้การศึกษาทำให้นักบัญชีตระหนักถึงคุณค่าทางวิชาชีพที่นักบัญชีจำเป็นต้องมี ได้แก่ ความตั้งใจในการปฏิบัติงานอย่างมีคุณธรรม ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความเป็นอิสระตามมาตรฐานของวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี และความสำนึกต่อความรับผิดชอบทางสังคม เป็นต้น

4. ประสบการณ์ทางวิชาชีพ ระยะเวลาการฝึกงานหรือการปฏิบัติงานที่เหมาะสมของนักบัญชีเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่สำคัญสำหรับประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้มั่นใจว่านักบัญชีมีความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะและคุณค่าทางวิชาชีพ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการนำความรู้ด้านบัญชีใช้กับการดำเนินธุรกิจ การฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ การประยุกต์จรรยาบรรณวิชาชีพในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2.1.3.2 ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ยรรยง ธรรมธชาวี (2548, หน้า 152 – 153) กล่าวว่า คุณสมบัติสำคัญของนักบัญชีว่า เนื่องจากวิชาชีพบัญชีมีลักษณะงานที่แตกต่างจากวิชาชีพอื่นในหลายๆ ด้าน อีกทั้งบทบาทและหน้าที่ ความรับผิดชอบก็มีความสำคัญในการนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จที่มุ่งหวัง นักบัญชีจึงจำเป็นต้องมี คุณสมบัติโดดเด่นบางประการเพื่อให้สามารถทำงานได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยเหตุที่งานบัญชีจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการบริหารเงินสด และการดูแลทรัพย์สินอื่นๆ ของกิจการ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่นักบัญชีควรจะต้องมี และเป็นที่ไว้วางใจของฝ่ายบริหาร

2. ความละเอียดรอบคอบ งานบัญชีเป็นงานที่ต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบ ค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลจำนวนมาก การตรวจสอบรวมถึงการสอบทานงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความถูกต้องจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

3. ความยึดมั่นในการปฏิบัติตามระเบียบ นักบัญชีต้องทำความเข้าใจในระเบียบและนโยบายทางการเงินอย่างถ่องแท้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบการควบคุมภายใน ทั้งนี้ เพื่อใช้อ้างอิงในการตรวจสอบความถูกต้องของรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับนโยบายทางการเงิน นักบัญชีต้องสามารถชี้แจงระเบียบที่ถูกต้องของรายงานทางการเงินให้ผู้บริหารเข้าใจได้ และยังสามารถบังคับใช้ระเบียบและนโยบายทางการเงินที่เกี่ยวข้องได้อย่างเคร่งครัด

4. การติดตามงาน เพื่อให้การจัดทำบัญชีเป็นไปโดยถูกต้องเรียบร้อย นักบัญชีต้องทำการติดตามงานต่างๆ ที่ค้างอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้เสร็จทันการปิดบัญชีประจำเดือน รายการที่ต้องให้ความสำคัญเป็นประโยชน์ในการปิดบัญชีแต่ละงวด ได้แก่ การตัดยอดซื้อและยอดขายตอนสิ้นเดือน การติดตามการคืนเงินล่วงหน้าที่ย้ายให้พนักงาน การตั้งบัญชีค่าใช้จ่ายค้างจ่าย การตัดบัญชีค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า และการติดตามขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น

5. ความกล้าในการแสดงความคิดเห็น นักบัญชีต้องกล้าแสดงความคิดเห็น โดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ประกอบกับความรู้ทางด้านภาษีอากร ทั้งนี้เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งในบางครั้งจำเป็นต้องเป็นผู้ริเริ่มในการแก้ไขปัญหาโดยการเรียกประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องจากฝ่ายต่างๆ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงที

6. ทักษะในการติดต่อสื่อสาร ในบางครั้งเราอาจได้ยินการพูดภาษาบัญชีในทำนองที่อยากต่อการทำความเข้าใจของผู้ฟัง เนื่องจากตัวเลขทางบัญชีถูกจัดทำขึ้น โดยอาศัยหลักการบัญชีที่มีอยู่ การอธิบายข้อมูลโดยนักบัญชีจึงมักมีการใช้ศัพท์ทางบัญชี หรืออธิบายจากผู้ที่เคยตัวเลขทางบัญชี ซึ่งอยากต่อการเข้าใจของผู้ฟังที่มีใช้นักบัญชี นักบัญชีจึงต้องมีทักษะในการสื่อสารที่ดีเพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีให้เกิดขึ้น

7. การรักษาความลับ นักบัญชีมีโอกาสที่จะได้รับข้อมูลสำคัญทางการเงินก่อนผู้อื่น หรือเป็นข้อมูลที่คนอื่นไม่ควรรู้ เช่น เงินเดือนของผู้บริหารหรือพนักงาน เป็นต้น การเก็บรักษาข้อมูล

อันเป็นความลับทางธุรกิจ เช่น ราคาขายหรืองบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อดำเนินธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จ นักบัญชีจึงต้องเก็บรักษาความลับในเรื่องต่างๆ เป็นอย่างดี

กุสุมา คำพิทักษ์ และคณะผู้วิจัย (2556, หน้า 6) กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นของนักบัญชี ประกอบด้วย

1. ทักษะทางการคิดและการใช้เหตุผล เป็นความสามารถในการคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณและสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์ถึงเหตุและผลเพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหา
2. ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก เป็นความสามารถในการพัฒนาอารมณ์ หรือ EQ (Emotional Quotient) สามารถควบคุมอารมณ์ ประมาณตนอย่างถูกต้อง รู้สภาวะที่แท้จริงของตนเองทำให้เป็นที่ยอมรับในสังคม
3. ทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อส่งเสริมและรับข่าวสารข้อมูล สามารถสรุปความ ขยายความ และจัดระบบข้อมูล สามารถเลือกใช้วิธีการหรือเครื่องมือในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. ทักษะในการแสวงหาความรู้ หมายถึง ความสามารถในการค้นหาแหล่งข้อมูล ข่าวสารที่น่าเชื่อถือ มีความสามารถในการตีความ แปลความ สรุปผล และนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์
5. ทักษะด้านการจัดการ หมายถึง ความสามารถในการวางแผน การปฏิบัติงาน การประเมินผลงาน และสรุปผลงาน รวมทั้งการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา และปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.1.3.3 การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษา (International Education Standard : IES) ที่ออกโดย IFAC ทั้ง 8 ฉบับ โดยได้กำหนดคุณสมบัติของนักบัญชีมืออาชีพดังมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1. นักบัญชีมืออาชีพจะต้องสำเร็จการศึกษาขั้นต่ำทางด้านบัญชีในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันที่เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพบัญชี ซึ่งได้กำหนดวิธีการคัดเลือกเข้าศึกษาด้านการบัญชีอย่างเป็นระบบ และมีการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรการบัญชีที่จะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ทางวิชาชีพบัญชีระดับสูงและสามารถพัฒนาตนเองเป็นนักบัญชีมืออาชีพได้ในอนาคต ใน IES ฉบับที่ 2 ได้แบ่งองค์ความรู้ในหลักสูตรการบัญชีเป็น 3 ส่วน คือ การบัญชีการเงิน และความรู้อื่นที่เกี่ยวข้อง และความรู้เกี่ยวกับธุรกิจขององค์กร

2. นักบัญชีมืออาชีพต้องมีทักษะทางวิชาชีพในด้านต่างๆ ได้แก่

2.1 ทักษะด้านสติปัญญา

2.2 ทักษะด้านเทคนิคทั่วไปและเทคนิคเฉพาะเกี่ยวกับวิชาชีพ

2.3 ทักษะส่วนบุคคล

2.4 ทักษะในการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.5 ทักษะด้านการจัดการทางธุรกิจและองค์กร

3. นักบัญชีมืออาชีพต้องมีคุณค่าและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพบนพื้นฐานของจริยธรรมได้แก่

3.1 ความรับผิดชอบต่อสังคม

3.2 ความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ

3.3 ความสามารถในการรักษาความลับ

3.4 ความเป็นอิสระ

4. นักบัญชีมืออาชีพจะต้องมีการสั่งสมประสบการณ์เชิงปฏิบัติเป็นระยะเวลาอันนานและเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นนักบัญชีที่มีความรู้และมีทักษะทางวิชาชีพ รวมทั้งมีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และอยู่บนฐานของความมีจริยธรรม โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดและมีกระบวนการตรวจสอบอย่างมีมาตรฐานและสม่ำเสมอ

5. นักบัญชีมืออาชีพจะต้องสอบผ่านการประเมินความสามารถทางวิชาชีพซึ่งจะเป็นการประเมินความรู้และทักษะทางด้านวิชาชีพ ตลอดจนการมีคุณค่า ทัศนคติทางวิชาชีพและจริยธรรม

6. นักบัญชีมืออาชีพจะต้องมีการเรียนรู้อย่างไม่จบสิ้น โดยถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องพัฒนาและรักษาความสามารถทางด้านวิชาชีพ โดยมีกฎเกณฑ์และข้อบังคับให้นักบัญชีได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมสำหรับ IES ฉบับที่ 8 ได้กล่าวถึงความสามารถของผู้ตรวจสอบบัญชีมืออาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นนักบัญชีมืออาชีพดังกล่าวข้างต้นและจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการตรวจบัญชี รายงานทางการเงินระดับสูง รวมทั้งทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนทักษะทางวิชาชีพที่จำเป็นต่อการตรวจสอบบัญชี การมีคุณค่าบนพื้นฐานของจริยธรรมและทัศนคติที่ดีทางวิชาชีพ รวมถึงการมีประสบการณ์เชิงปฏิบัติและที่สำคัญต้องสอบผ่านการประเมินความสามารถเป็นผู้สอบบัญชีมืออาชีพ

2.1.3.4 การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา

Ernest & Newell (1969) และ Newell & Simon (1972) กล่าวถึงทฤษฎีการแก้ปัญหาของมนุษย์ (human problem solving) ในรูปแบบของโปรแกรมที่เป็นสถานการณ์จำลอง ผลงานนี้ช่วยวางรากฐานกระบวนการที่เกี่ยวกับการประมวลผลสารสนเทศสำหรับศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหา หลักการของทฤษฎีนี้ คือ พฤติกรรมการแก้ปัญหาประกอบด้วย “วิธีการ-ปลายทาง-วิเคราะห์” ซึ่งเป็นการนำปัญหามาแตกออกเป็นองค์ประกอบหรือเป้าหมายย่อยๆ แล้วจึงจัดการแก้ไขเป้าหมายย่อยๆ เหล่านี้ทีละเรื่อง แนวคิดนี้ตรงกันข้ามกับ Wertheimer (1959) นักจิตวิทยาในกลุ่มทฤษฎีเกสโตลต์ ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาและให้ความสำคัญด้านความเข้าใจเรื่องโครงสร้าง

ของปัญหา โดยเชื่อว่าพฤติกรรมที่แก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จเป็นเพราะบุคคลผู้นั้นสามารถมองเห็นโครงสร้างโดยรวมทั้งหมดของปัญหา หลักการของทฤษฎีนี้คือ ผู้เรียนจะต้องได้รับการสนับสนุนให้เกิดการค้นพบธรรมชาติของปัญหาหรือประเด็นหัวข้อที่ต้องการแก้ไขสิ่งที่เป็นช่องว่าง ความไม่ลงรอยกัน หรือสิ่งรบกวนต่างๆ เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญต่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนจะต้องอยู่บนพื้นฐานของกฎองค์การ ประกอบด้วย ความใกล้ชิด การปกปิด ความคล้ายคลึง และความเรียบง่าย

DeBono (1971 และ 1991) เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาโดยประยุกต์ใช้วิธีการคิดแบบนอกกรอบ โดยเชื่อว่าปัญหาส่วนใหญ่ต้องการมุมมองที่แตกต่างจึงจะแก้ไขได้สำเร็จ วิธีการที่จะทำให้ได้มุมมองที่แตกต่างเกี่ยวกับปัญหาคือ การแยกปัญหาเป็นส่วนๆ แล้วนำกลับมารวมกลุ่มเข้าด้วยกันในลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิมหรือสุม่บางส่วนมารวมกัน หลักการนี้เสนอองค์ประกอบในการแก้ปัญหา 4 ประการคือ 1) ค้นหาความคิดเด่นๆ ที่เป็นหลักในทำความเข้าใจกับปัญหา 2) ค้นหาวิธีการที่แตกต่างออกไปในการมองปัญหา 3) ปล่อยาวการคิดแบบยึดติด และ 4) ให้โอกาสตนเองในการเปิดรับความคิดอื่นๆ

Weir (1974, pp. 16 – 18) กล่าวว่า ขั้นตอนในการแก้ปัญหาประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ให้การยอมรับและใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่ทำให้สามารถกำหนดระยะเวลาและวิธีการทำงานที่แน่นอนได้ดี มีดังนี้

1. ตั้งปัญหาหรือวิเคราะห์ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการบอกปัญหาภายในขอบเขตที่กำหนด
2. นิยามสาเหตุของปัญหาโดยแยกแยะจากลักษณะที่สำคัญ หมายถึง ความสามารถในการบอกสาเหตุที่แท้จริงหรือสาเหตุที่เป็นไปได้ของปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนด
3. ค้นหาแนวทางแก้ปัญหาและตั้งสมมติฐาน หมายถึง ความสามารถในการหาวิธีการแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุของปัญหา
4. พิสูจน์คำตอบหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการอภิปรายผลที่เกิดขึ้นหลังจากใช้วิธีการแก้ปัญหาว่าผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร

McNamara (1999) กล่าวว่าวิธีการแก้ปัญหามีหลากหลายวิธี ไม่มีวิธีการแก้ปัญหาใดที่จะสามารถแก้ปัญหาทุกเรื่องได้ แต่มีแนวปฏิบัติพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ โดยต้องมีการฝึกใช้เสียก่อน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยจนสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นตอนต่างๆ มีดังนี้

1. ระบุปัญหา ขั้นนี้เป็นขั้นที่คนส่วนใหญ่มักจะสับสน กล่าวคือ จะเริ่มด้วยการคิดว่าสิ่งนั้นเป็นปัญหา แทนที่จะทำความเข้าใจให้ถ่องแท้เสียก่อนว่าทำไมจึงคิดว่าสิ่งนั้นเป็นปัญหา การระบุปัญหาต้องอาศัยข้อมูลจากตนเองและผู้อื่น ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการตั้งคำถาม อาทิ อะไรคือสิ่งที่เห็นว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้คิดว่ามีปัญหากเกิดขึ้น ปัญหาที่ว่านั้นเกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นอย่างไร เกิดขึ้น

เมื่อใด กำลังเกิดขึ้นกับใคร และทำไมจึงเกิดขึ้น จากนั้นให้เขียนอธิบายว่าสิ่งที่กำลังเกิดในขณะนั้น โดยแท้จริงควรจะเป็นอย่างไร ต้องพยายามอธิบายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขียนอย่างเจาะจง และครอบคลุมประเด็นว่า อะไร ที่ไหน อย่างไร กับใคร และทำไม

1.1 เมื่อถึงจุดนี้ หากปัญหายังดูเหมือนว่าเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนควรระบุปัญหา ให้กระจายออกมาแบบย่อยๆ ลงไปอีกโดยตั้งคำถามซ้ำอย่างเดิมจนกว่าจะได้คำอธิบายสำหรับปัญหา ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากพอ

1.2 ทำการตรวจสอบว่าความเข้าใจที่มีต่อปัญหาต่างๆ นั้น มีความถูกต้องเพียงใด โดยการหารือกับสมาชิกในกลุ่มหรือบุคคลอื่น

1.3 นำปัญหาต่างๆ มาจัดความสำคัญ หากพบว่ามีปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน จำนวนหลายปัญหา ให้พิจารณาว่าปัญหาใดควรจัดการก่อนปัญหาใดจัดการทีหลัง ทั้งนี้ต้องแยกให้ ชัดเจนระหว่างปัญหาที่มีความสำคัญกับปัญหาที่เป็นเรื่องฉุกเฉิน เพราะปัญหาที่มีความสำคัญ เป็นปัญหาที่ต้องจัดการก่อน

1.4 ทำความเข้าใจกับบทบาทของตนเองในปัญหานั้นให้ถูกต้อง เพราะเป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ต่อการรับรู้บทบาทของผู้อื่น ตัวอย่างเช่น เมื่อตนเองเครียดก็อาจมองว่าผู้อื่นเครียด เช่นเดียวกัน ซึ่งความจริงอาจไม่เป็นเช่นนั้น

2. มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ในขั้นตอนนี้จำเป็นต้องได้รับข้อมูล นำเข้าจากบุคคลอื่นซึ่งรับรู้ปัญหาและจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการเก็บข้อมูลควรทำเป็น รายบุคคลจะได้ข้อมูลมากกว่าให้จดบันทึกสิ่งที่เห็นของตนเองและสิ่งที่ได้ยินมาจากผู้อื่น จากนั้นเขียนอธิบายสาเหตุของปัญหาในลักษณะที่ว่า อะไรกำลังเกิดขึ้น เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด อย่างไร กับใคร และทำไม

3. แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา ในขั้นตอนนี้ควรให้บุคคล อื่นเข้ามามีส่วนร่วมยกเว้นในกรณีที่ปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวให้ระดมสมองเพื่อหาทางแก้ไข ปัญหาเพื่อให้ได้ทางเลือกหลายๆ ทางแล้วนำมาคัดกรองเพื่อหาแนวคิดที่ดีที่สุดการได้มาซึ่งความคิดที่ หลากหลายนั้น ต้องระวังที่จะไม่ตัดสินว่าความคิดเหล่านั้นดีหรือไม่ดี ให้จดบันทึกตามที่ได้ยินมา เท่านั้น ทักษะที่เหมาะสมที่สุดในการจำแนกสาเหตุของปัญหาคือการคิดเชิงระบบ (Systems Thinking)

4. เลือกวิธีการแก้ปัญหา ในการคัดเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา ควรพิจารณาดังนี้

4.1 วิธีการใดที่สามารถแก้ปัญหาได้ในระยะยาว

4.2 วิธีการใดที่มีความเป็นจริงมากที่สุดในการแก้ปัญหาได้สำเร็จในขณะนี้

ทรัพยากรสำหรับการแก้ปัญหาหรือไม่ จะจัดหามาใช้ได้หรือไม่ มีเวลาเพียงพอที่จะใช้วิธีการนี้หรือไม่

4.3 อะไรคือความเสี่ยงของทางเลือกแต่ละวิธี

5. วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ หรือจัดทำแผนปฏิบัติการ ซึ่งในขั้นตอนนี้มีสิ่งที่จะต้องพิจารณาคือ

5.1 สถานการณ์จะเป็นอย่างไรเมื่อปัญหาได้รับการแก้ไขแล้ว

5.2 มีขั้นตอนอะไรที่จะต้องทำในการนำทางเลือกที่ดีที่สุดไปแก้ปัญหา มีระบบหรือกระบวนการอะไรที่จะต้องเปลี่ยนแปลงบ้าง

5.3 จะรู้ได้อย่างไรว่าขั้นตอนต่างๆ มีการปฏิบัติ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแผน

5.4 ทรัพยากรอะไรบ้างที่ต้องการ ในประเด็นของบุคลากร เงิน และสิ่งอำนวยความสะดวก

5.5 ต้องใช้เวลานานเท่าใดในการนำวิธีการแก้ปัญหาไปปฏิบัติ ให้เขียนตารางที่แสดงเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด และเวลาที่คาดว่าจะเห็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จปรากฏขึ้น

5.6 ใครคือผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลการปฏิบัติตามแผน

5.7 เขียนคำตอบสำหรับคำถามที่กล่าวมาแล้ว และให้ถือว่าเป็นคือแผนปฏิบัติการ

5.8 สื่อสารทำความเข้าใจแผนนี้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนำแผนไปปฏิบัติ ปัจจัยสำคัญของขั้นตอนนี้คือ การสังเกตและการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง

6. ควบคุมการปฏิบัติตามแผน โดยพิจารณาจากตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ซึ่งได้แก่

6.1 เห็นสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามตัวบ่งชี้หรือไม่

6.2 แผนมีการดำเนินงานตามตารางที่กำหนดไว้หรือไม่

6.3 ถ้าแผนไม่ได้ดำเนินไปตามที่คาดหวังไว้ ให้พิจารณาว่า แผนมีความเป็นไปได้จริงหรือไม่ มีทรัพยากรเพียงพอที่จะทำให้แผนสำเร็จตามกำหนดการหรือไม่ ควรมีสิ่งอื่นที่ต้องทำก่อนสิ่งที่กำหนดไว้แต่เดิมในแผนหรือไม่ ควรเปลี่ยนแผนหรือไม่

7. ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ ในขั้นตอนนี้วิธีหนึ่งที่ดีที่สุดในการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ คือการกลับคืนสู่การปฏิบัติงานตามปกติแล้วสังเกตสถานการณ์ นอกจากนี้มีประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมดังนี้

7.1 ควรมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเช่นนี้ขึ้นอีก

7.2 อะไรคือบทเรียนที่ได้จากการแก้ปัญหาค้างนี้ ในเชิงความรู้ ความเข้าใจ และ/หรือทักษะ

7.3 ควรมีการเขียนบันทึกสั้นๆ ถึงเหตุการณ์เด่นที่เป็นความสำเร็จในการพยายามแก้ปัญหา และสิ่งที่เป็นผลลัพธ์ที่ได้เรียนรู้ แล้วนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เกี่ยวข้อง

ทศนา แชมมณี (2544, หน้า 149) กล่าวว่า การแก้ปัญหาก็สามารถช่วยให้บุคลากรดำเนินการได้อย่างมีระเบียบ ไม่สับสน และสามารถแก้ปัญหาย่างได้ผล มีขั้นตอนดังนี้

1. ระบุปัญหา

2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา
3. แสวงหาทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด
4. เลือทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด
5. ลงมือดำเนินการแก้ปัญหาตามวิธีการที่เลือกไว้
6. รวบรวมข้อมูล
7. ประเมินผล

สมชัย ตั้งพร้อมพันธ์ (2562, เว็บไซต์) กล่าวว่า ในการทำงานสิ่งที่ผู้บริหารหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ การเผชิญกับปัญหาที่ต้องตัดสินใจแก้ไขจุดบอดของการแก้ปัญหา คือ การที่มองปัญหาไม่รอบคอบ ค้นหาปัญหาไม่เจอ รีบตัดสินใจแก้ไขโดยด่วนซึ่งมีอยู่ส่งผลให้ผิดพลาดได้และต้องมาแก้ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นอีกต่อไปไม่สิ้นสุด ดังนั้น กระบวนการแก้ปัญหาจึงจำเป็นต้องอาศัยมุมมองที่ละเอียด รอบคอบและอิงอยู่บนหลักการด้วย กระบวนการแก้ปัญหาและตัดสินใจจึงประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์และระบุปัญหา จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ปัญหาอาจมองเห็นได้ชัดและไม่ชัดเจน การพิจารณาให้มองว่าอะไร ต้องแก้ไข หรือ ควรจะแก้ไข มากน้อยแค่ไหนนั่นคือสิ่งที่ต้องจัดการ หากเปรียบเทียบกับ “อริยสัจ 4” ก็คือ อะไร คือ “ทุกข์” ซึ่งหมายถึงปัญหานั้นเอง

2. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการรวบรวมข้อเท็จจริงให้ได้มากที่สุดเพื่อนำมาค้นหาสาเหตุของปัญหา ซึ่งก็คือ “สมุทัย” ในความหมายของอริยสัจ ประกอบด้วย

- 2.1 การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาใดๆ คือ การรวบรวมข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ บางคนพอเห็นปัญหาก็สรุปเลย แบบ Jump conclusion โดยไม่มีการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถี่ถ้วน ส่งผลให้เกิดปัญหาใหม่อีกไม่สิ้นสุด ข้อมูลที่สมบูรณ์หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง เรียกว่า “ภาวะวิสัย” (Objective evidence) ไม่ใช่จากการปรุงแต่งใส่ไขด้วยอารมณ์ซึ่งมักพบบ่อยๆ เรียกว่า “สัทธิวิสัย” (Subjective evidence)

- 2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลทั้งหมดมาแยกเป็นประเด็น โดยวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในมุมมองของ รูปธรรม คือสิ่งที่สัมผัสได้หรือ “อาการ” (Symptoms) และนามธรรม คือปัจจัยที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังที่ไม่ได้ปรากฏให้เราได้เห็น หรือ “ต้นเหตุ” (Cause) ซึ่งทุกปัญหาที่เกิดขึ้นล้วนมาจากความไม่เป็นไปตามที่ควรเป็น หรือความต้องการของมนุษย์

- 2.3 การค้นหาสาเหตุของปัญหา การทบทวน “อาการ” และ “ต้นเหตุ” ว่าสอดคล้องกันหรือไม่ โดยมองหลายๆ มุมที่เป็นไปได้ ขั้นตอนนี้ควรทำในรูปแบบระดมสมอง เพื่อให้ได้มุมมองที่หลากหลาย และการระบุปัญหาที่สามารถครอบคลุม การแก้ไขให้เบ็ดเสร็จ

- 2.4 การสรุปประเด็นของปัญหาและสาเหตุที่แท้จริง

3. กำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 การพัฒนาทางเลือก ได้แก่ การมองหาแนวทางที่จะแก้ปัญหา ก็คือ “นิโธธ” ของอริยสัจ นั่นเอง สร้างทางเลือกหลายๆ ทาง เอาประเด็นปัญหาที่เป็นไปได้ทั้งหมดมาหาคำตอบ และระดมแนวทางแก้ปัญหาโดยสร้างคำตอบออกมาหลายๆ แนวทางที่เป็นไปได้ โดยการสร้าง Decision tree เพื่อให้เห็นหลายๆ แนวทางแล้วเลือก แนวทาง ที่ดีที่สุด

3.2 การประเมินทางเลือก เปรียบได้กับ “มรรค” หนทางแห่งการดับทุกข์ หรือ ปัญหา ในอริยสัจ ทบทวนทางเลือก วิเคราะห์ ความเสี่ยงนำแต่ละคำตอบมาวิเคราะห์ความเสี่ยง ที่มีความเป็นไปได้ที่อาจเบี่ยงเบนผลลัพธ์

3.3 เลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด ทำการเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ให้ผลดีและครอบคลุมการแก้ปัญหามากที่สุด กำหนดผู้รับผิดชอบ ขั้นตอนทรัพยากรที่ใช้

3.4 วิเคราะห์ผลที่ตามมาของการตัดสินใจโดยทำแบบทดสอบเหมือนจริง (Simulation)

3.5 การดำเนินการของการตัดสินใจ

การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหามันต้องเริ่มจากการพิจารณาถึงปัญหาและระบุปัญหานั้นให้ชัดเจนแล้วออกแบบการแก้ปัญหาตามความสัมพันธ์ของเหตุที่เป็นปัญหา และตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมแล้วนำไปใช้จริงและเมื่อมีการนำไปใช้แก้ปัญหาดังกล่าวแล้วจึงมีการตรวจสอบว่าวิธีที่นำไปใช้นั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด

2.1.3.5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี

ลักขณา คำชู (2557, หน้า 20 – 30) กล่าวว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษาสากล (International Education Standard : IES) ที่ออกโดย IFAC ทั้ง 8 ฉบับ ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของนักบัญชีมืออาชีพดังมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1. นักบัญชีมืออาชีพจะต้องสำเร็จการศึกษาขั้นต่ำทางด้านบัญชีในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาการบัญชี ซึ่งได้กำหนดวิธีการคัดเลือกเข้าศึกษาด้านการบัญชีอย่างเป็นระบบและมีการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรการบัญชี (Content of Professional Accounting Education Programs) ที่จะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ทางวิชาชีพบัญชีระดับสูง และสามารถพัฒนาตนเองเป็นนักบัญชีมืออาชีพได้ในอนาคต ใน IES ฉบับที่ 2 ได้แบ่งองค์ความรู้ในหลักสูตรการบัญชีเป็น 3 ส่วน คือ การบัญชี การเงิน และความรู้อื่นที่เกี่ยวข้อง (Accounting, Finance and Related Knowledge) ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจขององค์กร (Organizational and Business Knowledge)

2. นักบัญชีมืออาชีพจะต้องมีการสะสมประสบการณ์เชิงปฏิบัติ (Experience) เป็นระยะเวลาอันยาวนานและเข้มข้นเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นนักบัญชีที่มีความรู้และมีทักษะทางวิชาชีพ รวมทั้งมีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพอันอยู่บนพื้นฐานของความมีจริยธรรม โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดและมีกระบวนการตรวจสอบอย่างมีมาตรฐานและสม่ำเสมอ

3. นักบัญชีมืออาชีพต้องสอบผ่านการประเมินความสามารถทางวิชาชีพ (Professional Capabilities) ซึ่งจะเป็นการประเมินความรู้และทักษะทางด้านวิชาชีพ ตลอดจนการมีคุณค่า ทักษะทาง วิชาชีพและจริยธรรม

4. นักบัญชีมืออาชีพจะต้องมีการเรียนรู้อย่างไม่จบสิ้น (Lifelong Learning) โดยถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องพัฒนา และรักษาความสามารถด้านวิชาชีพ โดยมีกฎเกณฑ์และข้อบังคับให้นักบัญชีได้มีโอกาสได้พัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

สำหรับ IES ฉบับที่ 8 ได้กล่าวถึง ความสามารถของผู้ตรวจสอบบัญชีมืออาชีพ (Audit Professional) ว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นนักบัญชีมืออาชีพดังกล่าวข้างต้น (IES1-7) และจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการตรวจบัญชี บัญชีเงินและการรายงานตามระดับสูง รวมทั้งทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนทักษะทางวิชาชีพที่จำเป็นต่อการตรวจสอบบัญชี การมีคุณค่าบนพื้นฐานของจริยธรรมและทัศนคติที่ดีทางวิชาชีพ รวมถึงการมีประสบการณ์เชิงปฏิบัติ และที่สำคัญต้องสอบผ่านการประเมินความสามารถเป็นผู้สอบบัญชีมืออาชีพ นอกจากนี้ IES ฉบับที่ 8 ยังได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้สอบบัญชีมืออาชีพที่ทำงานในสภาพแวดล้อมและอุตสาหกรรมเฉพาะอีกด้วยคุณสมบัติของนักบัญชีมืออาชีพสมาชิกบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้กำหนดคุณสมบัติ

2.1.3.6 ความเชื่อมั่นในตนเอง

สหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants) ได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับวิชาชีพบัญชี โดยได้กำหนดกรอบความรู้ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพต้องมี ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไป ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับ สังคม การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้ นักบัญชีสามารถใช้ดุลยพินิจ คิดวิเคราะห์ ถึงผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

2. ความรู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี การเงิน และความรู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับบัญชีการเงิน การรายงานทางการเงิน การบัญชีบริหาร ภาษีอากร การสอบบัญชี เพื่อเป็นพื้นฐานหลักในการประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงวิธีในการปฏิบัติ นักบัญชีจะมีความเข้าใจและสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการให้ทันสมัยตามมาตรฐานการบัญชีที่ประกาศใช้

3. ความรู้ด้านองค์กรธุรกิจ เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจขององค์กร ในสภาพแวดล้อมต่างๆ ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับการจัดการในองค์กร โครงสร้างองค์กร สภาพเศรษฐกิจ

4. ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการประกอบธุรกิจในยุคปัจจุบัน องค์กรธุรกิจใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการประมวลผล จัดการข้อมูล นักบัญชีจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประมวลผล และการควบคุมภายในองค์กรได้อย่างดี

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า นักบัญชีมืออาชีพจำเป็นต้องมีทัศนคติที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยการเพิ่มพูนความรู้ด้านต่างๆ นอกจากด้านวิชาชีพบัญชี เช่น ความรู้เกี่ยวกับด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง และด้านวัฒนธรรม ซึ่งความรู้เหล่านี้จะทำให้นักบัญชีสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชี และการที่นักบัญชีมีความรู้รอบด้านมากขึ้นก็จะทำให้สามารถในการใช้ดุลยพินิจคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ นักบัญชีมืออาชีพจะต้องมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการสื่อสารเพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าทางวิชาชีพ ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่อสังคม ความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ความสามารถในการรักษาความลับ และการเป็นอิสระ เป็นต้น

2.1.3.7 การมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2561, เว็บไซต์) ได้กำหนดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชี เพื่อใช้ในการควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีให้เป็นไปตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี หมวด 2 หลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

1. ความซื่อสัตย์สุจริต ประพฤติตนอย่างตรงไปตรงมา จริงใจในความสัมพันธ์ทั้งหมดทั้งทางวิชาชีพและทางธุรกิจ
2. ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ไม่ยอมให้อคติหรือความขัดแย้งทางผลประโยชน์หรืออิทธิพลอันเกินควรของบุคคลอื่นมาลบล้างการใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพ หรือทางธุรกิจสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการสาธารณะซึ่งเป็นผู้ให้บริการงานให้ความเชื่อมั่น ต้องมีความเป็นอิสระจากลูกจ้างงานให้ความเชื่อมั่นนั้น อันประกอบด้วย ความเป็นอิสระทางด้านจิตใจ และความเป็นอิสระในเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการสาธารณะ สามารถแสดงข้อสรุปและแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนได้ข้อสรุปโดยปราศจากความลำเอียง ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ หรืออิทธิพลอันเกินควรของบุคคลอื่น สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในหน่วยงานธุรกิจต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานตามหลักการพื้นฐานนี้ด้วย
3. ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน รักษาไว้ซึ่งความรู้ ความสามารถ และความชำนาญทางวิชาชีพในระดับที่รับรองได้ว่าลูกค้า หรือผู้ว่าจ้างได้รับบริการทางวิชาชีพที่ถึงพร้อมด้วยวิวัฒนาการล่าสุดในวิธีการหรือเทคนิคการปฏิบัติงาน หรือตามกฎหมาย และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
4. การรักษาความลับ ให้ความสำคัญกับความลับของข้อมูลที่ได้มาจากความสัมพันธ์ทางวิชาชีพและทางธุรกิจ ดังนั้น จึงไม่พึงเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้กับบุคคลที่สามโดยไม่ได้รับการ

อนุมัติจากผู้มีอำนาจอย่างถูกต้อง และเฉพาะเจาะจง เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามสิทธิทางกฎหมาย หรือสิทธิทางวิชาชีพ หรือเป็นหน้าที่ที่ต้องเปิดเผย หรือไม่นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือเพื่อบุคคลที่สาม

5. พฤติกรรมทางวิชาชีพ ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยง การกระทำใดๆ ที่อาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชี กรณีที่จะถือเป็นการ ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชี มีดังต่อไปนี้

5.1 ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับนี้ และเป็นการ กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

5.2 เคยถูกลงโทษโดยคำสั่งถึงที่สุดเนื่องจากประพฤติผิดจรรยาบรรณตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 แต่ยังไม่กลับใจ หรือไม่หลาบจำ หรือไม่มีความ เกรงกลัวต่อการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี

5.3 กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพบัญชีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269 โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

5.4 กรณีอื่นที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชีรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ว่าจ้าง ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี หรือบุคคลอื่นที่ใช้ผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีด้วยความสุจริตและ จำเป็นรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน บุคคล นิติบุคคล หรือสำนักงานในหน่วยงานของผู้ประกอบ วิชาชีพเอง

6. ความโปร่งใส แสดงภาพลักษณ์ให้เห็นถึงการปฏิบัติงานตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบต่างๆ และมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ และไม่ปกปิดข้อเท็จจริง หรือบิดเบือนความจริงอัน เป็นสาระสำคัญซึ่งสามารถติดตามตรวจสอบได้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง

สุภาวดี กองแก้ว (2544, หน้า 35) ได้ศึกษาการพัฒนาตนเองของพนักงานธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในเขต 33 พบว่า พนักงานในธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในเขต 33 โดยรวมและจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีการพัฒนาตนเองโดยรวมเป็นรายด้าน 2 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ความรู้ในการบริหารงาน และด้านสุขภาพ และมีการพัฒนาตนเองอีก 2 ด้านที่เหลืออยู่ในระดับมาก คือ ด้านบุคลิกภาพและ ด้านวิชาการ ยกเว้นพนักงานเพศหญิงและพนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีการ พัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก การพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาตนเองของบุคลากรมี

ความสำคัญต่อองค์กรมาก เพราะเป็นการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในองค์กรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จก้าวหน้าขององค์กรหรือบุคลากรนั้นๆ หน่วยงานหรือองค์กรควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมหรือสนับสนุน เช่น จัดให้มีการอบรมสัมมนาเชิงวิชาการ จัดอบรมเกี่ยวกับทักษะในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้บุคลากรศึกษาต่อโดยให้ทุนในการศึกษา

รัชนี้ แสงศิริ (2544, หน้า 105 - 106) ได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาความรู้ทางการบัญชีของผู้ประกอบวิชาชีพในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต้องการพัฒนาความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี ส่วนผู้รับจ้างทำบัญชีต้องการพัฒนาความรู้เรื่องภาษีอากร พนักงานบัญชีในธุรกิจเอกชนต้องการพัฒนาเรื่องมาตรฐานการบัญชี ความรู้ทางการบัญชีที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพพบว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตมีความจำเป็นในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี ผู้รับจ้างทำบัญชีและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นในเรื่องภาษีอากร นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจและพนักงานบัญชีในธุรกิจเอกชนประสบปัญหาความไม่พร้อมของเวลา สำหรับปัญหาและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจจะมีปัญหาขาดเงินทุนในการศึกษาต่อ ส่วนพนักงานบัญชีจะมีปัญหาความไม่พร้อมของเวลาในการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีควรมีการเข้ารับการพัฒนาความรู้การสร้างการบัญชีอย่างสม่ำเสมอโดยเข้ารับการอบรมสัมมนา การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นแตกต่างกัน

ศศิณา ปาละสิงห์ (2547) ได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของข้าราชการพลเรือนสายสามัญ สังกัดศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า ข้าราชการพลเรือน สายสามัญสังกัดศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความต้องการในการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความต้องการมากที่สุดคือด้านการให้การศึกษาวិชาการและวิชาชีพ รองลงมาได้แก่ ด้านปรับปรุงการบริหาร ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ด้านการจัดการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามลำดับ ด้านที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ด้านการให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพ โดยมีระดับความต้องการดังนี้ เพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ส่วนอายุ 20 - 40 ปี และอายุ 41 - 60 ปี อยู่ในระดับมากที่สุดและมากที่สุด ส่วนวุฒิการศึกษาระดับ ปวช. - ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี อยู่ในระดับมากที่สุดและมาก และประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปีลงมา และ 10 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

Boudreau & Wendy (2001, pp. 53-81) ได้ศึกษาผลกระทบของบุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในอาชีพงาน พบว่า บุคลิกภาพประเภทการใช้อารมณ์เหนือเหตุผล ประเภทการชอบเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอกหรือสภาพแวดล้อม ประเภทแบบชอบเปิดเผย ประเภทชอบคล้อยตามผู้อื่น

และประเภทมีเหตุผลหรือมีสติ มีผลกระทบกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานในอาชีพคือความสำเร็จที่มาจากภายนอกด้วยตนเอง เช่น การได้รับผลตอบแทน การได้รับสนับสนุนความก้าวหน้าในตำแหน่งสูงขึ้นและความสำเร็จจากภายในด้วยตนเอง เช่น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจในอาชีพ และพบว่าบุคลิกภาพแบบชอบเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอกมีผลกระทบเชิงบวกต่อความสำเร็จในอาชีพที่มาจากภายในของตนเอง ส่วนบุคลิกภาพแบบชอบใช้อารมณ์มีผลกระทบเชิงลบต่อความสำเร็จดังกล่าว บุคลิกภาพแบบมีเหตุผลไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จที่มาจากภายนอกและมีผลกระทบเชิงลบต่อความสำเร็จที่มาจากภายใน บุคลิกภาพแบบชอบคล้อยตามผู้อื่นมีผลกระทบเชิงลบต่อความสำเร็จที่มาจากภายนอกและบุคลิกภาพแบบชอบเปิดเผยมีผลกระทบต่อความสำเร็จในอาชีพการทำงานเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมืออาชีพ

อักษรารณณ์ แวนแก้ว (2548) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีกับคุณภาพรายงานการเงินธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีด้านการเรียนรู้อย่างชาญฉลาด ด้านสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินโดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีด้านสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความเข้าใจได้ ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีด้านการเรียนรู้อย่างชาญฉลาด ด้านความสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร ด้านองค์กรและการบริหารจัดการธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีด้านสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรโดยการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือการเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ที่นอกเหนือจากสาขาวิชาชีพ เช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาดูงานเพื่อหาประสบการณ์จากธุรกิจ SMEs ที่ประสบความสำเร็จเพื่อให้นักบัญชีมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถคาดคะเนแนวโน้มของเศรษฐกิจได้อย่างมืออาชีพ

ศรัณย์ ชูเกียรติ และประจิต หาวัตร (2550) ได้ศึกษากิจกรรมงานที่นักบัญชีบริหารทำ แนวโน้มความสำคัญของงาน และทักษะ ความรู้ คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับนักบัญชี โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้จัดการบัญชีของบริษัทขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมผู้ผลิตสินค้าที่ติดอันดับบริษัทขนาดใหญ่ที่สุด 10,000 อันดับแรกของประเทศไทยตามขนาดของรายได้ พบว่า ทักษะความรู้และคุณสมบัติที่นักบัญชีบริหารควรมีเรียงตามอันดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะการวิเคราะห์งบการเงิน รายงานทางการเงินต่างๆ ทักษะและความรู้ทางบัญชีและภาษีอากร ทักษะและความรู้ทางธุรกิจ ทักษะในการตัดสินใจ การเป็นผู้นำ การให้คำปรึกษาแนะนำในงาน ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาไทย ทักษะการใช้

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้อง ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ตามลำดับ นอกจากนี้ได้เสนอแนะว่าการเป็นนักบัญชีบริหารที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องการมากกว่าความรู้และความเชี่ยวชาญทางบัญชี เพราะแม้ว่าความรู้และทักษะด้านการบัญชี ภาษาอากร และการวิเคราะห์ข้อมูลทางการบัญชียังมีความสำคัญอย่างมากต่อการปฏิบัติงาน แต่ความรู้ด้านบริหารธุรกิจ การมีวิสัยทัศน์ความสามารถในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและลดความขัดแย้งก็มีความสำคัญใกล้เคียงกับความรู้และทักษะการบัญชี ยิ่งกว่านั้นทักษะเหล่านี้มีแนวโน้มว่าจะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นในระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า เช่น การปรับปรุงกระบวนการทำงาน การวางแผนเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว การจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรจากลูกค้าและสินค้าและการเป็นที่ปรึกษาให้หน่วยงานภายในองค์กร ซึ่งนักบัญชีบริหารจำเป็นต้องมีทักษะด้านการติดต่อสื่อสารและมีมนุษยสัมพันธ์ เนื่องจากงานเหล่านี้เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ทางการบริหารและทักษะส่วนบุคคลในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นสถาบันการศึกษาที่มีการสอนบัญชีควรพัฒนาหลักสูตรในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ให้มีวิชาที่ช่วยเสริมสร้างทักษะและความรู้ข้างต้นในระดับที่มากขึ้น

บัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย พบว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการพัฒนาตนเองโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านความคิด ด้านการสื่อสาร และด้านภาวะผู้นำ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความเป็นมืออาชีพโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร การวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ส่วนผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการพัฒนาตนเองโดยรวม ด้านการเรียนรู้ และความเป็นมืออาชีพโดยรวมด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ด้านความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอบบัญชีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการพัฒนาตนเองโดยรวม ด้านความคิด ด้านการสื่อสาร ด้านภาวะผู้นำ และความเป็นมืออาชีพโดยรวม ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้อง ด้านความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการพัฒนาตนเองโดยรวม ด้านความคิด ด้านการสื่อสาร ด้านภาวะผู้นำและความเป็นมืออาชีพโดยรวม ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน ($P < .05$) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความความเป็นมืออาชีพทุกด้าน ได้แก่ ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร การวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ความ

เชื่อมั่นในตนเอง และการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ดังนั้น ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจึงควรนำข้อสนเทศที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านการเรียนรู้ ด้านความคิด ด้านการสื่อสาร และด้านภาวะผู้นำ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการสอบบัญชีด้วยความเป็นมืออาชีพ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความเจริญก้าวหน้าของวิชาชีพต่อไป

Hooks (1992, pp. 109-136) ได้ศึกษาความเป็นมืออาชีพและผลประโยชน์ส่วนบุคคล : กรณีบทวิจารณ์ความคาดหวังของมาตรฐานการสอบบัญชี ตามทัศนคติทางการบัญชี พบว่า นักบัญชีวิชาชีพจะต้องสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในหลายๆ ด้าน ซึ่งตามคาดหวังของมาตรฐานการสอบบัญชี ได้สรุปว่า นักบัญชีเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการสนับสนุนส่งเสริมและช่วยเหลือสังคมในการให้ข้อมูลที่ถูกต้องเนื่องจากสังคมมีความขัดแย้งกันและมีความซับซ้อนนักบัญชีจึงจำเป็นต้องมีความรู้ในหลายๆ ด้าน เช่น ความรู้ด้านเศรษฐกิจ การตลาด การขายและการบริการ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายร่วมกันในการพัฒนาสังคมและวิชาชีพต่อไป

Ca Ta Lin Nicolae Albu, Nadia Albu, Robert Faff and Allan Hodgson (2011) ได้ศึกษาทักษะวิชาชีพในการเป็นบัญชีมืออาชีพ : ความคิดเห็นของนายจ้างสถาบันบัญชีชาร์เตอร์ดเกี่ยวกับความสำคัญที่นายจ้างของนักบัญชีการจัดให้ความรู้ ทักษะวิชาชีพเฉพาะ และความสามารถในการแสดงทักษะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดลำดับความสำคัญการพัฒนาในอนาคตการวิเคราะห์แบบบูรณาการทั้งสองคุณลักษณะ ความสำคัญและระดับที่จัดโดยการใช้แผนผังเชิงกลยุทธ์ ผลจากการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่านายจ้างเห็นความแตกต่างของความสามารถในหลายด้านที่ระบุว่ามีความสำคัญมาก ความคิดเห็นเหล่านี้มีอยู่ในความคิดเห็นของนายจ้างทั้งก่อนที่จะมีการคัดเลือกและในระดับมืออาชีพ การวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าในมุมมองของนายจ้างการพัฒนาทักษะควรเป็นประเด็นสำคัญสำหรับมหาวิทยาลัยและองค์กรวิชาชีพ

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวแปรที่เป็นตัวแปรวัดการพัฒนาศักยภาพตนเอง

การพัฒนาศักยภาพตนเอง	ผู้วิจัย (ปี)
1. ด้านการเรียนรู้	สุภาวดี กองแก้ว (2544), รัชณี แสงศิริ (2544), ศศิณา ปาละสิงห์ (2547), บัวจันทร์ อินธิโส (2552), Boudreau & Wendy (2001)
2. ด้านการสื่อสาร	สุภาวดี กองแก้ว (2544), รัชณี แสงศิริ (2544), ศศิณา ปาละสิงห์ (2547), บัวจันทร์ อินธิโส (2552)
3. ด้านความคิด	สุภาวดี กองแก้ว (2544), รัชณี แสงศิริ (2544), ศศิณา ปาละสิงห์ (2547), บัวจันทร์ อินธิโส (2552)
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	สุภาวดี กองแก้ว (2544), รัชณี แสงศิริ (2544), ศศิณา ปาละสิงห์ (2547), บัวจันทร์ อินธิโส (2552), Boudreau & Wendy (2001)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

การพัฒนาศักยภาพตนเอง	ผู้วิจัย (ปี)
5. ด้านการเป็นผู้นำ	สุภาวดี กองแก้ว (2544), รัชณี แสงศิริ (2544), ศศิณา ปาละสิงห์ (2547), บัวจันทร์ อินธิโส (2552)
6. ด้านจริยธรรม	สุภาวดี กองแก้ว (2544), รัชณี แสงศิริ (2544), ศศิณา ปาละสิงห์ (2547), บัวจันทร์ อินธิโส (2552)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำนวน 3,317 ราย (ฐานข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ณ วันที่ 28 มีนาคม 2560) และใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบปลายปิด ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล จำนวน 2 เดือน ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2562

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชากรได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane โดยให้ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และให้มีสัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้เท่ากับร้อยละ 5 ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

กำหนดให้

n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	คือ	จำนวนประชากรทั้งหมด
e	คือ	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (0.05)

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ

$$\text{แทนค่า} \quad N = 3,317$$

$$e = 0.05$$

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{3,317}{1 + (3,317 \times (0.05^2))} \\
 &= 356.95 \\
 &= 357
 \end{aligned}$$

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาตำรา สิ่งพิมพ์ บทความ เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการศึกษา

3.2.3 นำแบบสอบถามปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และมีประสบการณ์ จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบสอบถามตามข้อสังเกตของผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบโดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตรเกณฑ์

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

ผลการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม IOC ทุกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 แสดงว่า แบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

3.2.4 นำแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสมของแบบสอบถาม

ทั้งนี้ ได้จัดทำแบบสอบถาม 1 ชุด เพื่อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างข้างต้นในแบบสอบถามจะประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานทางด้านบัญชี ตำแหน่ง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) การเข้าร่วมอบรมและสัมมนา

เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ครอบคลุมเนื้อหาการพัฒนาศักยภาพตนเอง 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเป็นผู้นำ และด้านจริยธรรม กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, หน้า 102-103) ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ครอบคลุมเนื้อหาความเป็นมืออาชีพ 7 ด้าน ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร การวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, หน้า 102-103) ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

3.3.1 ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ออนไลน์ และอีเมล

3.3.2 ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบคำถามได้ครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2562 ถึง มิถุนายน 2562

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งออกได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการวิจัย หาค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.51 – 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการวิจัย หาค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.51 – 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ซึ่งมีข้อมูลสมบูรณ์ทั้งสิ้น 357 ชุด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้:-

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้ :-

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์
F	แทน ค่าการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
t	แทน ค่าการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
Sig.	แทน ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
SE_{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเนื่องจากการวัด
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Adjusted R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	133	37.25
หญิง	224	62.75
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 อันดับรองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	13	3.64
25 - 35 ปี	149	41.74
36 - 45 ปี	133	37.25
มากกว่า 45 ปี	62	17.37
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่มีอายุ 25 - 35 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 41.74 อันดับรองลงมา คือ อายุ 36 - 45 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 และอันดับสุดท้าย คือ อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.36
ปริญญาตรี	234	65.55
ปริญญาโท	103	28.85
ปริญญาเอก	8	2.24
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 65.55 อันดับรองลงมา คือ การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.85 และอันดับสุดท้าย คือ การศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.24

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชี

ประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	83	23.25
5 - 15 ปี	178	49.86
16 - 25 ปี	76	21.29
มากกว่า 25 ปี	20	5.60
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชี 5 - 15 ปี จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 49.86 อันดับรองลงมา คือ ประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชี ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และอันดับสุดท้าย คือ ประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชี มากกว่า 25 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
กรรมการผู้จัดการ	111	31.09
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	87	24.37
หัวหน้าฝ่ายบัญชี	25	7.00
พนักงานบัญชี	134	37.54
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่มีตำแหน่งพนักงานบัญชี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 37.54 อันดับรองลงมา คือ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 31.09 และอันดับสุดท้าย คือ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบัญชี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	62	17.37
ปานกลาง	137	38.37
มาก	108	30.25
มากที่สุด	50	14.01
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ระดับปานกลาง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 38.37 อันดับรองลงมา คือ มีความรู้ระดับมาก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 และอันดับสุดท้าย คือ มีความรู้ระดับมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.01

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จำแนกตามการเข้าร่วมอบรมและสัมมนาเกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง

การเข้าร่วมอบรมและสัมมนาเกี่ยวข้องกับ วิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 ครั้ง/ปี	122	34.17
3 - 4 ครั้ง/ปี	93	26.05
5 - 6 ครั้ง/ปี	80	22.41
มากกว่า 6 ครั้ง/ปี	62	17.37
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่เข้าร่วมอบรมและสัมมนา เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง 1 - 2 ครั้ง/ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.17 อันดับ รองลงมา คือ เข้าร่วมอบรมและสัมมนา 3 - 4 ครั้ง/ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 26.05 และ อันดับสุดท้าย คือ เข้าร่วมอบรมและสัมมนา 5 - 6 ครั้ง/ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุค เศรษฐกิจดิจิทัล

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจ ดิจิทัล มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยรวม

การพัฒนาศักยภาพตนเอง	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน <i>S.D.</i>	การแปลผล
ด้านการเรียนรู้	4.62	0.58	มากที่สุด
ด้านการสื่อสาร	4.56	0.62	มากที่สุด
ด้านความคิด	4.66	0.61	มากที่สุด
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.64	0.56	มากที่สุด
ด้านการเป็นผู้นำ	4.58	0.64	มากที่สุด
ด้านจริยธรรม	4.84	0.42	มากที่สุด
รวม	4.65	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา ศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ด้านจริยธรรม (ค่าเฉลี่ย=4.84) รองลงมาคือ ด้านความคิด (ค่าเฉลี่ย=4.66) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย=4.56)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี
ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเรียนรู้

ด้านการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษา เรียนรู้ และ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิชาชีพ บัญชี และมาตรฐานวิชาชีพบัญชี เพื่อใช้เป็น แนวทางในการทำงาน	4.62	0.67	มากที่สุด
2. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษาหาความรู้ด้าน อื่นๆ นอกเหนือจากด้านวิชาชีพบัญชีอย่าง สม่ำเสมอเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่าง ต่อเนื่องให้ทันกับยุคที่เปลี่ยนแปลงไป	4.62	0.61	มากที่สุด
3. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลข่าวสาร ต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่องเพื่อ รองรับการเปลี่ยนแปลงได้ทันทั่วทั้งที่	4.63	0.63	มากที่สุด
4. ท่านให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้ทาง วิชาชีพบัญชีโดยปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขด้าน การพัฒนางานวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	4.65	0.63	มากที่สุด
5. ท่านให้ความสำคัญกับการประเมินผลที่ได้จาก การเรียนรู้เพื่อวัดผลการพัฒนาทางวิชาชีพบัญชี ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.60	0.65	มากที่สุด
รวม	4.62	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ
ตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.62 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้
ทางวิชาชีพบัญชีโดยปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขด้านการพัฒนางานวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย=4.65)
รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง
เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ทันทั่วทั้งที่ (ค่าเฉลี่ย=4.63) และอันดับสุดท้ายคือ การให้ความสำคัญ
กับการประเมินผลที่ได้จากการเรียนรู้เพื่อวัดผลการพัฒนาทางวิชาชีพบัญชีของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
(ค่าเฉลี่ย=4.60)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี
ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการสื่อสาร

ด้านการสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร ทั้งการอ่าน การเขียน การพูด รวมถึงการสรุปทำความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร	4.58	0.64	มากที่สุด
2. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการสื่อความหมาย เพื่อให้ได้รับการตอบสนองจากผู้ที่เกี่ยวข้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารทุกครั้ง	4.52	0.71	มากที่สุด
3. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารในการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอต่อการใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.53	0.74	มากที่สุด
4. ท่านมุ่งเน้นการใช้ภาษาในการเขียนรายงานงบการเงินหรือการเสนอแนะด้วยวาจาที่นำไปสู่ความเข้าใจ และความถูกต้องตรงกันกับผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.62	0.63	มากที่สุด
5. ท่านให้ความสำคัญและระมัดระวังกับการสื่อสารทางด้านภาษากายและสีหน้าท่าทางกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การสื่อสารมีความน่าเชื่อถือ	4.55	0.68	มากที่สุด
รวม	4.56	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การมุ่งเน้นการใช้ภาษาในการเขียนรายงานงบการเงินหรือการเสนอแนะด้วยวาจาที่นำไปสู่ความเข้าใจ และความถูกต้องตรงกันกับผู้ที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย=4.62) รองลงมาคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร ทั้งการอ่าน การเขียน การพูด รวมถึงการสรุปทำความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร (ค่าเฉลี่ย=4.58) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการสื่อความหมายเพื่อให้ได้รับการตอบสนองจากผู้ที่เกี่ยวข้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารทุกครั้ง (ค่าเฉลี่ย=4.52)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี
ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความคิด

ด้านความคิด	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน <i>S.D.</i>	การแปลผล
1. ท่านให้ความสำคัญกับกระบวนการทางความคิดโดยใช้เหตุผลประกอบการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.68	0.62	มากที่สุด
2. ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติทางการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานต่างๆ	4.67	0.66	มากที่สุด
3. ท่านให้ความสำคัญกับการใช้หลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาข้อมูลที่ได้รับเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาและวางแผนการทำงาน	4.66	0.62	มากที่สุด
4. ท่านมุ่งเน้นการสร้างกระบวนการทางความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยในการวางแผนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ	4.65	0.63	มากที่สุด
5. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทางด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนการกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.64	0.67	มากที่สุด
รวม	4.66	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความคิด อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับกระบวนการทางความคิดโดยใช้เหตุผลประกอบการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.68) รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติทางการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานต่างๆ (ค่าเฉลี่ย=4.67) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทางด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนการกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.64)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี
ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วย เพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงาน เช่น ช่วยการจัดทำบัญชี วิเคราะห์ ตรวจสอบความ ผิดปกติของข้อมูล ช่วยลดการทำงานซ้ำๆ หรือ งานประเภท <i>Routine</i> งานที่ใช้เวลามากหรือใช้ การตัดสินใจน้อย	4.62	0.68	มากที่สุด
2. ท่านให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีด้าน สารสนเทศเข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อความ สะดวก รวดเร็ว ทันต่อเวลา	4.70	0.61	มากที่สุด
3. ท่านให้ความสำคัญกับการนำโปรแกรม สำเร็จรูปทางการบัญชีมาใช้ในการบวนการ ทำงานเพื่อให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพ	4.69	0.57	มากที่สุด
4. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกระบวนการ ทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.59	0.60	มากที่สุด
5. ท่านให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่จะแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใน เบื้องต้น	4.62	0.63	มากที่สุด
รวม	4.64	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา
ศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญใน
การนำเทคโนโลยีด้านสารสนเทศเข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อความสะดวก รวดเร็ว ทันต่อเวลา

(ค่าเฉลี่ย=4.70) รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับการนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมาใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.69) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.59)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเป็นผู้นำ

ด้านการเป็นผู้นำ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจในระบบการบริหารเพื่อช่วยพัฒนากระบวนการวางแผนการปฏิบัติงาน	4.56	0.67	มากที่สุด
2. ท่านให้ความสำคัญกับการตัดสินใจในทุกกระบวนการของการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่อง	4.62	0.68	มากที่สุด
3. ท่านมุ่งเน้นการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและพัฒนาการบริหารงานให้มีความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ	4.55	0.68	มากที่สุด
4. ท่านมุ่งเน้นการบริหารงานแบบทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นทีมและเกิดการพัฒนาในการปฏิบัติงานร่วมกัน	4.60	0.69	มากที่สุด
5. ท่านให้ความสำคัญกับการวางแผน การควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้	4.59	0.65	มากที่สุด
รวม	4.58	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเป็นผู้นำ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการตัดสินใจในทุกกระบวนการของการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย=4.62) รองลงมาคือ การมุ่งเน้นการบริหารงานแบบทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นทีมและเกิดการพัฒนาในการปฏิบัติงานร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย=4.60) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่น รองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและพัฒนาการบริหารงานให้มีความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย=4.55)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านจริยธรรม

ด้านจริยธรรม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เปิดเผย และโปร่งใส	4.87	0.43	มากที่สุด
2. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยความมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อการให้บริการ	4.85	0.44	มากที่สุด
3. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยการรักษาผลประโยชน์ขององค์กรและผู้รับบริการ	4.86	0.43	มากที่สุด
4. ท่านให้ความสำคัญกับการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี	4.85	0.44	มากที่สุด
5. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องรอบคอบ ไม่ปกปิดบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ	4.79	0.48	มากที่สุด
รวม	4.84	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เปิดเผย และโปร่งใส (ค่าเฉลี่ย=4.87) รองลงมาคือ การมุ่งเน้นการ

ปฏิบัติงานด้วยการรักษาผลประโยชน์ขององค์กรและผู้รับบริการ (ค่าเฉลี่ย=4.86) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง รอบคอบ ไม่ปกปิดบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ (ค่าเฉลี่ย=4.79)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล
จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยรวม

ความเป็นมืออาชีพ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ	4.61	0.58	มากที่สุด
ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.56	0.59	มากที่สุด
ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร	4.27	0.86	มาก
ด้านการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา	4.43	0.66	มาก
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี	4.41	0.70	มาก
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	4.55	0.54	มากที่สุด
ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.65	0.53	มากที่สุด
รวม	4.50	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย=4.65) รองลงมาคือ ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย=4.61) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย=4.27)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุค เศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน <i>S.D.</i>	การแปลผล
1. ท่านสามารถปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ วิชาชีพบัญชี และให้ความสำคัญกับมาตรฐานการ บัญชีที่เกี่ยวข้อง	4.61	0.57	มากที่สุด
2. ท่านสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามทักษะ ค่านิยม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพที่กำหนด อย่างมีประสิทธิภาพ	4.60	0.65	มากที่สุด
3. ท่านสามารถปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง แม่นยำ ปราศจากข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ และไม่ปกปิด บิดเบือนความจริงอันเป็น สาระสำคัญ	4.60	0.61	มากที่สุด
4. ท่านสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ความสามารถ ในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนอกเหนือจากด้านการ บัญชีเพื่อให้การปฏิบัติงานสะดวก รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพมากขึ้น	4.56	0.62	มากที่สุด
5. ท่านได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้รับบริการ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง จากการ ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ	4.68	0.60	มากที่สุด
รวม	4.61	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมือ อาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เมื่อพิจารณาเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การได้รับความไว้วางใจจาก เพื่อนร่วมงาน ผู้รับบริการ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง จากการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.68) รองลงมาคือ การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี และให้ความสำคัญกับมาตรฐานการ บัญชีที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย=4.61) และอันดับสุดท้ายคือ การประยุกต์ใช้ความรู้ความสามารถในด้าน อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนอกเหนือจากด้านการบัญชีเพื่อให้การปฏิบัติงานสะดวก รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.56)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีในการปฏิบัติงาน และได้ข้อมูลที่ครบถ้วน	4.61	0.65	มากที่สุด
2. ท่านได้รับความร่วมมือด้วยดีจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง และได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์	4.62	0.61	มากที่สุด
3. ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงาน และการแก้ไขปัญหา	4.56	0.69	มากที่สุด
4. ท่านสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกันโดยอาศัยการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	4.57	0.62	มากที่สุด
5. ท่านสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และสามารถลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้	4.46	0.62	มาก
รวม	4.56	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การได้รับความร่วมมือด้วยดีจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง และได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์ (ค่าเฉลี่ย=4.62) รองลงมาคือ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีในการปฏิบัติงาน และได้ข้อมูลที่ครบถ้วน (ค่าเฉลี่ย=4.61) และอันดับสุดท้ายคือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และสามารถลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ (ค่าเฉลี่ย=4.46)

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน <i>S.D.</i>	การแปลผล
1. ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อประสานงานทางด้านบัญชีให้บรรลุวัตถุประสงค์	4.23	0.96	มาก
2. ท่านมีความเข้าใจในการอ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ และสามารถสรุปและตีความสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.32	0.88	มาก
3. ท่านสามารถตอบคำถาม ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร	4.10	0.97	มาก
4. ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.48	0.86	มาก
5. ท่านสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติ โดยอาศัยการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารที่มีคุณภาพ	4.20	0.98	มาก
รวม	4.27	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย=4.48) รองลงมาคือ การมีความเข้าใจในการอ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ และสามารถสรุปและตีความสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.32) และอันดับสุดท้ายคือ การตอบคำถาม ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย=4.10)

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา

ด้านการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านสามารถวิเคราะห์ปัญหา พร้อมแยกแยะลักษณะและสาเหตุของปัญหาได้อย่างชัดเจน	4.54	0.61	มากที่สุด
2. ท่านสามารถประเมินระดับปัญหาขององค์กรว่าอยู่ระดับความรุนแรงมากหรือน้อย และส่งผลกระทบต่อทางตรงหรือทางอ้อม พร้อมกับจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้	4.35	0.77	มาก
3. ท่านสามารถนำปัญหาทั้งหมดมาจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.32	0.82	มาก
4. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาตามแผนโดยการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาด้วยความรอบคอบในการตัดสินใจ และมองภาพรวมเป็นหลัก	4.40	0.77	มากที่สุด
5. ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาขององค์กรอย่างมีเหตุมีผล ก่อนดำเนินการแก้ไขปัญหาทุกครั้ง	4.56	0.69	มากที่สุด
รวม	4.43	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก โดยมีความเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาขององค์กรอย่างมีเหตุมีผล ก่อนดำเนินการแก้ไขปัญหาทุกครั้ง (ค่าเฉลี่ย=4.56) รองลงมาคือ การวิเคราะห์ปัญหา พร้อมแยกแยะลักษณะและสาเหตุของปัญหาได้อย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย=4.54) และอันดับสุดท้ายคือ การนำปัญหาทั้งหมดมาจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.32)

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี

ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานบัญชีโดยการประสานและเชื่อมโยงข้อมูลการทำงานและควบคุมการปฏิบัติงาน รวมถึงการบริหารจัดการที่จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.35	0.77	มาก
2. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการทำงานของผู้บริหารเพื่อช่วยในด้านการตัดสินใจของผู้บริหารได้	4.40	0.75	มาก
3. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการข้อมูลตั้งแต่ การจัดเก็บ ประมวลผล วิเคราะห์ และแสดงผลข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสม ทันเวลา สะดวกต่อการใช้งานได้	4.42	0.69	มาก
4. ท่านสามารถใช้ Application ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เป็นอย่างดี	4.46	0.70	มาก
5. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม มาใช้ในการประมวลผลและส่งผ่านข้อมูลดิจิทัล รวมทั้งข้อมูลเสียง และภาพเคลื่อนไหว โดยรวมถึงผลที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนข้อมูล ที่ส่งผลดีต่อองค์กร เช่น การบริหารองค์กร การเจรจาทางธุรกิจ การทำนิติกรรมสัญญา รวมทั้งการชำระภาษี เป็นต้น	4.42	0.81	มาก
รวม	4.41	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี อยู่ในระดับมาก

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การใช้ Application ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เป็นอย่างดี (ค่าเฉลี่ย=4.46) รองลงมาคือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการทำงานของผู้บริหารเพื่อช่วยในด้านการตัดสินใจของผู้บริหารได้ (ค่าเฉลี่ย=4.40) และอันดับสุดท้ายคือ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานบัญชีโดยการประสานและเชื่อมโยงข้อมูลการทำงานและควบคุมการปฏิบัติงาน รวมถึงการบริหารจัดการที่จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.35)

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุค เศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน <i>S.D.</i>	การแปลผล
1. ท่านมีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถเพียงพอ ประกอบวิชาชีพ และสามารถสร้างการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้	4.60	0.60	มากที่สุด
2. ท่านมีการเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน	4.52	0.63	มากที่สุด
3. ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งยังคงความมีจุดยืนในการปฏิบัติงานที่ต้องตามมาตรฐานวิชาชีพ	4.54	0.58	มากที่สุด
4. ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการปฏิบัติงาน รวมถึงด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเชื่อถือได้	4.63	0.57	มากที่สุด
5. ท่านสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่มีทางเลือก รวมถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ	4.48	0.62	มาก
รวม	4.55	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการปฏิบัติงาน รวมถึงด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเชื่อถือได้ (ค่าเฉลี่ย=4.63) รองลงมาคือ การมีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถเพียงพอประกอบวิชาชีพ และสามารถสร้างการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้ (ค่าเฉลี่ย=4.60) และอันดับสุดท้ายคือ การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่มีทางเลือกรวมถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ (ค่าเฉลี่ย=4.48)

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ จากหน้าที่ที่ตนให้บริการ	4.77	0.52	มากที่สุด
2. ท่านให้ความสำคัญกับการรักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและจะไม่เปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่เป็นมีความจำเป็นต้องเปิดเผย เช่น การให้ปากคำ หรือการให้ถ้อยคำในฐานะพยาน เป็นต้น	4.73	0.54	มากที่สุด
3. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	4.75	0.57	มากที่สุด
4. ท่านไม่นำเสนอการบริการและความสามารถของตนเองเกินความเป็นจริง และไม่โอ้อวด พุดจาซ่มผู้อื่น หรือเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับนักบัญชีอื่นๆ เพื่อให้ผู้ร่วมอาชีพดูด้อยลงไป	4.68	0.60	มากที่สุด
5. ท่านใช้ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ประสบการณ์ และความรอบคอบในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น	4.74	0.57	มากที่สุด
รวม	4.65	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ จากหน้าที่ที่ตนให้บริการ (ค่าเฉลี่ย=4.77) รองลงมาคือ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ (ค่าเฉลี่ย=4.75) และอันดับสุดท้ายคือ การไม่นำเสนอการบริการและความสามารถของตนเองเกินความเป็นจริง และไม่โอ้อวดพูดจาข่มผู้อื่น หรือเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับนักบัญชีอื่นๆ เพื่อให้ผู้ร่วมอาชีพดูด้อยลงไป (ค่าเฉลี่ย=4.68)

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษามีผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
ด้านการเรียนรู้	.465	6.563	.000*
ด้านการสื่อสาร	.560	8.334	.000*
ด้านความคิด	.004	.065	.948
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	-.077	-.921	.358
ด้านการเป็นผู้นำ	.062	1.042	.298
ด้านจริยธรรม	-.109	-3.288	.001*

หมายเหตุ: n=357, R=0.909, Adjusted R²=0.826, SE_{est}=0.242, F=277.442

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.826 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 82.6 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเป็นผู้นำ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 2

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
ด้านการเรียนรู้	.402	7.959	.000*
ด้านการสื่อสาร	.449	9.379	.000*
ด้านความคิด	-.437	-9.786	.000*
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	.265	4.430	.000*
ด้านการเป็นผู้นำ	.152	3.588	.000*
ด้านจริยธรรม	.162	6.890	.000*

หมายเหตุ: n=357, R=0.955, Adjusted R^2 =0.912, SE_{est} =0.176, F=601.452

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.912 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 91.2 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 3

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัว

แปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
ด้านการเรียนรู้	.666	6.387	.000*
ด้านการสื่อสาร	.540	5.453	.000*
ด้านความคิด	.049	.534	.594
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	-.042	-.342	.733
ด้านการเป็นผู้นำ	-.342	-3.911	.000*
ด้านจริยธรรม	-.142	-2.918	.004*

หมายเหตุ: n=357, $R=0.789$, Adjusted $R^2=0.623$, $SE_{est}=0.533$, $F=96.421$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.623 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 62.3 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบ กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 4

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
ด้านการเรียนรู้	.518	5.573	.000*
ด้านการสื่อสาร	.460	5.210	.000*
ด้านความคิด	.075	.913	.362
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	-.653	-5.932	.000*
ด้านการเป็นผู้นำ	.601	7.699	.000*
ด้านจริยธรรม	-.246	-5.660	.000*

หมายเหตุ: n=357, $R=0.837$, Adjusted $R^2=0.700$, $SE_{est}=0.362$, $F=136.068$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.700 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 70.0 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุค เศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 5

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชีของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชีของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชีของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
ด้านการเรียนรู้	.468	3.975	.000*
ด้านการสื่อสาร	.724	6.481	.000*
ด้านความคิด	-.396	-3.802	.000*
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	-.504	-3.617	.000*
ด้านการเป็นผู้นำ	.500	5.056	.000*
ด้านจริยธรรม	-.141	-2.566	.011*

หมายเหตุ: n=357, $R=0.720$, Adjusted $R^2=0.519$, $SE_{est}=0.488$, $F=62.953$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.519 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 51.9 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 6

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
ด้านการเรียนรู้	.819	8.109	.000*
ด้านการสื่อสาร	.100	1.040	.299
ด้านความคิด	-.264	-2.959	.003*
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	.181	1.516	.130
ด้านการเป็นผู้นำ	.171	2.022	.044*
ด้านจริยธรรม	-.337	-7.161	.000*

หมายเหตุ: n=357, R=0.804, Adjusted R^2 =0.647, SE_{est} =0.323, F=106.760

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.647 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 64.7 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับ ความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มี ความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 7

H0 : การพัฒนาศักยภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการมี จรรยาบรรณในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

H1 : การพัฒนาศักยภาพตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการมี จรรยาบรรณในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
ด้านการเรียนรู้	.572	8.363	.000*
ด้านการสื่อสาร	.505	7.779	.000*
ด้านความคิด	-.120	-1.986	.048*
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	-.129	-1.594	.112
ด้านการเป็นผู้นำ	.194	3.374	.001*
ด้านจริยธรรม	-.115	-3.611	.000*

หมายเหตุ: n=357, R=0.915, Adjusted R^2 =0.838, SE_{est} =0.231, F=130.675

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.838 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 83.8 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล สำหรับการนำเสนอแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล สรุปได้ดังนี้

1.1 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 25 - 35 ปี มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชี 5 - 15 ปี มีตำแหน่งพนักงานบัญชี มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ระดับปานกลาง และเข้าร่วมอบรมและสัมมนาเกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง 1 - 2 ครั้ง/ปี

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ด้านจริยธรรม (ค่าเฉลี่ย=4.84) รองลงมาคือ ด้านความคิด (ค่าเฉลี่ย=4.66) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย=4.56)

ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้ทางวิชาชีพบัญชีโดยปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขด้านการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย=4.65) รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ทันทั่วทั้งที่ (ค่าเฉลี่ย=4.63) และอันดับสุดท้ายคือ การให้ความสำคัญกับการประเมินผลที่ได้จากการเรียนรู้เพื่อวัดผลการพัฒนาทางวิชาชีพบัญชีของตนเองอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย=4.60)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การมุ่งเน้นการใช้ภาษาในการเขียนรายงานงบการเงินหรือการเสนอแนะด้วยวาจาที่นำไปสู่ความเข้าใจ และความถูกต้องตรงกันกับผู้ที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย=4.62) รองลงมาคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางด้าน การสื่อสาร ทั้งการอ่าน การเขียน การพูด รวมถึงการสรุปทำความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร (ค่าเฉลี่ย=4.58) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการสื่อความหมายเพื่อให้ได้รับการตอบสนองจากผู้ที่เกี่ยวข้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารทุกครั้ง (ค่าเฉลี่ย=4.52)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความคิด อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับกระบวนการทางความคิดโดยใช้เหตุผลประกอบการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.68) รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานต่างๆ (ค่าเฉลี่ย=4.67) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทางด้านการคิดสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนการกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.64)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีด้านสารสนเทศเข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อความสะดวก รวดเร็ว ทันต่อเวลา (ค่าเฉลี่ย=4.70) รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับการนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมาใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.69) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.59)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการเป็นผู้นำ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการตัดสินใจในทุกกระบวนการของการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย=4.62) รองลงมาคือ การมุ่งเน้นการบริหารงานแบบทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นทีมและเกิดการพัฒนาในการปฏิบัติงานร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย=4.60) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่น รองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและพัฒนาการบริหารงานให้มี

ความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย=4.55)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเปิดเผย และโปร่งใส (ค่าเฉลี่ย=4.87) รองลงมาคือ การมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยการรักษาผลประโยชน์ขององค์กรและผู้รับบริการ (ค่าเฉลี่ย=4.86) และอันดับสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง รอบคอบ ไม่ปกปิดบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ (ค่าเฉลี่ย=4.79)

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย=4.65) รองลงมาคือ ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย=4.61) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย=4.27)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้รับบริการ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง จากการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.68) รองลงมาคือ การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี และให้ความสำคัญกับมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย=4.61) และอันดับสุดท้ายคือ การประยุกต์ใช้ความรู้ความสามารถในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากด้านการบัญชีเพื่อให้การปฏิบัติงานสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.56)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การได้รับความร่วมมือด้วยดีจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง และได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์ (ค่าเฉลี่ย=4.62) รองลงมาคือ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีในการปฏิบัติงาน และได้ข้อมูลที่ครบถ้วน (ค่าเฉลี่ย=4.61) และอันดับสุดท้ายคือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และสามารถลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ (ค่าเฉลี่ย=4.46)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.27 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย=4.48) รองลงมาคือ การมีความเข้าใจในการอ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ และสามารถสรุปและตีความสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.32) และอันดับสุดท้ายคือ การตอบคำถาม ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย=4.10)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาขององค์กรอย่างมีเหตุมีผล ก่อนดำเนินการแก้ไขปัญหาทุกครั้ง (ค่าเฉลี่ย=4.56) รองลงมาคือ การวิเคราะห์ปัญหา พร้อมแยกแยะลักษณะและสาเหตุของปัญหาได้อย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย=4.54) และอันดับสุดท้ายคือ การนำปัญหาทั้งหมดมาจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย=4.32)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การใช้ Application ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เป็นอย่างดี (ค่าเฉลี่ย=4.46) รองลงมาคือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการทำงานของผู้บริหารเพื่อช่วยในด้านการตัดสินใจของผู้บริหารได้ (ค่าเฉลี่ย=4.40) และอันดับสุดท้ายคือ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานบัญชี โดยการประสานและเชื่อมโยงข้อมูลการทำงานและควบคุมการปฏิบัติงาน รวมถึงการบริหารจัดการที่จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย=4.35)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการปฏิบัติงาน รวมถึงด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเชื่อถือได้ (ค่าเฉลี่ย=4.63) รองลงมาคือ การมีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถเทียบผู้ประกอบการวิชาชีพ และสามารถสร้างการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้ (ค่าเฉลี่ย=4.60) และอันดับสุดท้ายคือ การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่มีทางเลือกรวมถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ (ค่าเฉลี่ย=4.48)

ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดย

ไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ จากหน้าที่ที่ตนให้บริการ (ค่าเฉลี่ย=4.77) รองลงมาคือ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ (ค่าเฉลี่ย=4.75) และอันดับสุดท้ายคือ การไม่นำเสนอการบริการและความสามารถของตนเองเกินความเป็นจริง และไม่โอ้อวด พุดจาชมผู้อื่น หรือเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับนักบัญชีอื่นๆ เพื่อให้ผู้ร่วมอาชีพดูด้อยลงไป (ค่าเฉลี่ย=4.68)

1.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.826 แสดงว่าสามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 82.6 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเป็นผู้นำ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.912 แสดงว่าสามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 91.2 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.623 แสดงว่าสามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 62.3 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุค

เศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.700 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 70.0 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.519 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 51.9 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.647 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 64.7 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สมมติฐานที่ 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.838 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 83.8 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุค

เศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

2. อภิปรายผลการศึกษา

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานและวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยผลที่ได้จากการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำ มาอภิปรายผล ดังนี้:-

2.1 ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

สมมติฐานที่ 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.826 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 82.6 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จริยธรรมเป็นความประพฤติที่อบรมกิริยาและปลูกฝังลักษณะนิสัยให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมหรือศีลธรรม คุณค่า ทางจริยธรรมชี้ให้เห็นความเจริญงอกงามในการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผน ตามวัฒนธรรมของ บุคคลที่มีลักษณะทางจิตใจ ที่ตั้งงามอยู่ในสภาพแวดล้อมที่โน้มนำให้บุคคลมุ่งกระทำความดี ละเว้น ความชั่ว มีแนวทางการประพฤติอยู่ในเรื่องของความดี ความถูกต้อง ควรในการประพฤติตนเพื่อ อยู่ในสังคมได้อย่างสงบเรียบร้อยและ เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น มีคุณธรรมและมโนธรรมที่จะสร้าง ความสัมพันธ์อันดี โดยมีสำนึกที่จะใช้สิทธิและหน้าที่ของตนตามค่านิยมที่พึงประสงค์ ดังนั้น จึงทำให้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับ ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพ ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

2.2 ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.912 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 91.2 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้

เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความคิดของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ในการคิดสิ่งเดียวกัน อาจจะไปคนละแบบคิดอย่างซึ่งบางที่การคิดของคนก็มีตรงกันบ้างแต่ก็ยังมีข้อแตกต่างในความเหมือนนั้นถือว่าเป็นการคิดของสมองของมนุษย์มนุษย์สามารถคิดได้ในหลายแบบแตกต่างกันไปและเมื่อมนุษย์คิดแล้วสามารถทำได้ เราเรียกสิ่งนั้นว่าทักษะหรือทักษะการคิดที่เกิดจากการเรียนรู้ ดังนั้นจึงทำให้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.3 การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

สมมติฐานที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.623 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 62.3 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเป็นผู้นำ และจริยธรรม การเป็นผู้นำเป็นเรื่องที่สำคัญมาก หลายองค์การพยายามที่จะหาวิธีในการพัฒนาภาวะผู้นำของให้เกิดขึ้น เพื่อที่จะให้ผู้นำเหล่านี้ เป็นผู้ผลักดันความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับองค์กร องค์กรที่ประสบความสำเร็จนั้น เป็นผลมาจากการที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ และสามารถนำองค์กร นำคน ให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ ควรปฏิบัติตัวอย่างไรให้ถูกต้องและเหมาะสม ควรปฏิบัติอย่างไรให้ลูกน้องเกิดความเชื่อมั่น และจริยธรรมถือเป็นกฎเกณฑ์แห่งความประพฤติ หรือหลักความจริงที่เป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นสุข การศึกษาเรื่องจริยธรรม จึงเป็นหนึ่งในวิชาปรัชญาที่ศึกษาเกี่ยวกับความดีงามทางสังคมมนุษย์ ดังนั้น จึงทำให้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

2.4 การวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา

สมมติฐานที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.700 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 70.0 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การดำเนินชีวิตของคนเราเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามามีบทบาทในความเป็นอยู่ของคนเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งในด้านการใช้ชีวิตความเป็นอยู่และด้านการศึกษา รวมทั้งพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีหลากหลายรูปแบบ และหลายลักษณะจนทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นมามากมาย และจริยธรรมเป็นกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม และเป็นลักษณะที่สังคมต้องการเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมส่วนรวม บุคคลที่มีจริยธรรมอยู่ในตนเอง ย่อมเป็นที่ยอมรับนับถือของคนในสังคมและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคนที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคมส่วนรวม ดังนั้น จึงทำให้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพ ด้านการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา

2.5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี

สมมติฐานที่ 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.519 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 51.9 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การคิดที่คิดอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อประมวลสิ่งต่างๆ ที่เราคิดออกมาให้ได้ตามที่เรต้องการหรือความจุดประสงค์ในสิ่งนั้นๆ ทักษะความคิดหลายๆด้านเข้ามาผสมผสานกัน กระบวนการคิดจึงต้องมีขั้นตอน และมีความแยบยลจึงจะทำให้พบแนวทางในการแก้ปัญหา คำตอบ หรือข้อสรุปของความคิดแต่ละครั้ง อาจกล่าวได้ว่า กระบวนการคิดเป็นเรื่องของการใช้ทักษะความคิดระดับสูง นอกจากนั้น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดวิธีการใหม่ๆ ในการจัดเก็บข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ การส่งผ่าน การสื่อสารสารสนเทศ การเข้าถึงสารสนเทศ การรับสารสนเทศ รวมถึงการสร้างสังคมและอุตสาหกรรมด้านสารสนเทศ และการจัดการสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นทั้งในด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การทำงาน และการพัฒนาสังคมในทุกๆด้าน การศึกษาเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงตนเองให้

ก้าวตามทันเทคโนโลยี จึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตของคนเราด้วยเช่นกัน และจริยธรรมเป็นสิ่งที่ทำได้ในทางวินัยจนเกิดความเคยชินมีพลังใจ มีความตั้งใจแน่วแน่จึงต้องอาศัยปัญญา และปัญญาอาจเกิดจากความศรัทธาเชื่อถือผู้อื่น ในทางพุทธศาสนาสอนว่า จริยธรรมคือการนำความรู้ ความจริงหรือกฎธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตที่พึงาม ดังนั้น จึงทำให้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี

2.6 ความเชื่อมั่นในตนเอง

สมมติฐานที่ 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.647 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 64.7 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมืออาชีพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความคิดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะการคิดช่วยให้คนได้มองเห็นภาพปัญหาต่างๆ ในอนาคตซึ่งจะช่วยให้บุคคลได้คิดหาแนวทางในการหลีกเลี่ยงหรือป้องกันได้ การคิดช่วยขยายความหมายของสิ่งต่างๆ ใน โลกได้ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการคิดคือ คนจะมีการปฏิบัติหรือการกระทำตามที่เขาคิดถึงแม้ว่ามันจะถูกหรือผิดก็ตาม เนื่องจากการคิดมีพลังอำนาจ และจริยธรรมเป็นความรู้ที่ฝึกฝนจนเป็นกฎเกณฑ์และมาตรฐานของการประพฤติปฏิบัติในสังคมซึ่งบุคคลพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมีพฤติกรรมเป็นของตนเอง โดยสังคมจะเป็นตัวตัดสินผลของการกระทำ นั้นว่าเป็นการกระทำ ที่ถูกหรือผิด ดังนั้น จึงทำให้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

2.7 การมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

สมมติฐานที่ 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.838 แสดงว่า สามารถอธิบายใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 83.8 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ด้านความคิด ด้านจริยธรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นมือ

อาชีพด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การคิดมีอิทธิพลอย่างมากจากกิเลสที่อยู่ภายในตัวบุคคล และสังคม การคิดที่ผิดจึงได้กำหนดเงื่อนไขโดยเปิดใจกว้างในการคิด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อสรุปที่เหมาะสมและเป็นจริง และจากการควบคุมเงื่อนไขสามารถช่วยกำหนดกรอบแนวคิดที่ดีสำหรับความจริง ทำให้การคิดมีความสมบูรณ์ขึ้นโดยจะพยายามให้เกิดความชัดเจนในการตรวจสอบโดยปราศจากอคติ และจริยธรรมเป็นหลักที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติหรือควบคุมการใช้ระบบคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่ประชาชนใช้ในการตัดสินใจ เพื่อการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและหลีกเลี่ยงการกระทำ ความผิดต่อผู้อื่น ดังนั้น จึงทำให้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวจันทร์ อินธิโส (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นมืออาชีพ ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ควรเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทางวิชาชีพบัญชี เพื่อการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

3.1.2 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ควรมุ่งเน้นการใช้ภาษาในการเขียนรายงานงบการเงิน เพื่อที่นำไปสู่ความเข้าใจ และความถูกต้องตรงกันกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ควรพัฒนากระบวนการทางความคิดโดยใช้เหตุผลประกอบการวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3.1.4 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ควรให้นำเทคโนโลยีด้านสารสนเทศเข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การทำงานมีความสะดวก รวดเร็ว และทันต่อเวลา

3.1.5 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ควรใส่ใจกับการตัดสินใจในกระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อการพัฒนาคุณภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่อง

3.1.6 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เปิดเผย และโปร่งใส เพื่อทำให้เกิดความไว้วางใจของลูกค้า

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพิ่มเติมมากขึ้น

3.2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่นๆ เกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพิ่มเติมมากขึ้น

3.2.3 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดกรอบแนวคิดที่มีตัวแปรแทรกที่อาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศัภยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ดังนั้น จึงควรมีการกำหนดตัวแปรแทรกที่อาจมีผลต่องานวิจัยนี้

3.2.4 ควรปรับวิธีการเก็บเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเพิ่มเติมการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.2.5 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาศัภยภาพของนักบัญชี เพื่อให้ทราบว่าควรมีการพัฒนาศัภยภาพของนักบัญชีในด้านใดบ้าง เช่น ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาตรฐานการบัญชีของไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

บรรณานุกรม

- เกரியงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ชนิดา คล้ายสกุล. (2552). จิตวิทยาการบริการ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). จริยธรรมในการทำงาน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2553). การจัดการสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัวจันทร์ อินธิโส. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตนเองกับความเป็นมืออาชีพของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บช.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยสารคาม.
- พลพฐ ปิยวรรณ. (2456). การจัดการและการตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- พิมพ์ผกา สุริยงค์. (2542). การจัดการตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว
- พัชรี นิमितบัญชี. (2547). การพัฒนาตนเองของครูประถมศึกษาเอกชนเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บช.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยรรยง ธรรมธัชอารี. (2548). คุณภาพ คือ ความอยู่รอด. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ส.ส.ท.จำกัด
- รัชณี แสงศิริ. (2544). ความต้องการในการพัฒนาความรู้ทางการบัญชีของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ บช.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนา วงศ์รัศมีเดือน. (2551). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- เรียม ศรีทอง. (2542). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วิภาพร มาพบสุข. (2543). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, ม.ป.ป. มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- วิภาพร มาพบสุข. (2543). การตลาดธุรกิจบริการเฉพาะอย่าง. กรุงเทพมหานคร: ธนาเพลส.
- วีรฉัตร สุปัญญา. (2559). การรักษาสภาพองค์กรให้มีประสิทธิภาพ. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ศรีแพร ทวีลาภกุล. (2549). การพัฒนาตนเองของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมนึก เหลี่ยมศรี. (2549). การตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุภา สุขวิบูลย์. (2549). การพัฒนาตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการโรงเรียนวัด ราชคฤห์ สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- สุภาวดี กองแก้ว. (2544). การพัฒนาตนเองของพนักงานบริษัท ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในเขต 33. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. อ้างใน Borworn, (2560). ประเทศไทย 4.0 อะไร ทำไม และ อย่างไร. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2561, จากเว็บไซต์ : <http://www.drborworn.com/articleDetail.asp?id=16223>
- เสนาะ ดิยาวี. (2541). การสื่อสารในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อานันท์ เกียรติสารพิภพ. (2558). เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) : นโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่. (เอกสารวิชาการ, สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร). สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2561, จากเว็บไซต์ : <http://www.parliament.go.th/Library>
- อักษรารณณ์ แวนแก้ว. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ บช.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Bloom, B. (1956). *Taxonomy of education objectives handbook I : Cognitive domain*. New York : David McKay Company.
- Ca TaLin Nicolae Albu, Nadia Albu, Robert Faff and Allan Hodgson. (2011). *Accounting Competencies and the Changing Role of Accountants in Emerging Economies : The Case of Romania (Online)*. Available : [google/dA7F5D\[2017, December 18\]](https://www.google.com/search?q=google/dA7F5D[2017, December 18]).
- Hooks, L. Karen. *Professionalism and Self Interest : A Critical View of the Expectations Gap*, *Critical Perspectives on Accounting*, 3(2), 109-136.
- Marzano, R, J. (1996). *Test theory reconceived*. *Journal of Educational Measurement*, 33(4), 379-416.
- Piaget, J. (1932). *The Moral Judgement of the Child*. London : Routledge and Kegan Paul. Rest, James R. 1986. *Moral development : Advances in research and theory*. New York : Praeger.
- Zeichner, K. & Liston, D. (1987). *Teaching student teachers to reflect*. *Harvard Educational Review*, 57(1), 23-48.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเอง
กับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปประกอบการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามด้วยความเป็นจริงที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้เกิดประสิทธิผลและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านได้สละเวลาตอบคำถามในแบบสอบถามชุดนี้ทุกข้ออย่างถูกต้อง ครบถ้วน หากท่านมีข้อสงสัยประการใดที่เกี่ยวกับแบบสอบถามฉบับนี้โปรดติดต่อผู้วิจัย นางสาวอมรรัตน์ ศรีชัย หมายเลขโทรศัพท์ 080-802-8219 หรือ e-mail : amonratta@hotmail.com

นางสาวอมรรัตน์ ศรีชัย

ผู้จัดทำ

นิสิตปริญญาโท คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 25 ปี 25 – 35 ปี 36 – 45 ปี มากกว่า 45 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชี

- ต่ำกว่า 5 ปี 5 – 15 ปี 16 – 25 ปี มากกว่า 25 ปี

5. ตำแหน่ง

- กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการฝ่ายบัญชี หัวหน้าฝ่ายบัญชี พนักงานบัญชี

6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)

- น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

7. การเข้าร่วมอบรมและสัมมนาเกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่อง

- 1 – 2 ครั้ง/ปี 3 – 4 ครั้ง/ปี 5 – 6 ครั้ง/ปี มากกว่า 6 ครั้ง/ปี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

(5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด)

การพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการเรียนรู้					
1. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษา เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี และมาตรฐานวิชาชีพบัญชี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำงาน					
2. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษาหาความรู้ด้านอื่นๆ นอกเหนือจากด้านวิชาชีพบัญชีอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องให้ทันกับยุคที่เปลี่ยนแปลงไป					
3. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ทันท่วงที					
4. ท่านให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้ทางวิชาชีพบัญชีโดยปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขด้านการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง					
5. ท่านให้ความสำคัญกับการประเมินผลที่ได้จากการเรียนรู้เพื่อวัดผลการพัฒนาทางวิชาชีพบัญชีของตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านการสื่อสาร					
1. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางด้านการสื่อสาร ทั้งการอ่าน การเขียน การพูด รวมถึงการสรุปทำความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร					
2. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการสื่อความหมายเพื่อให้ได้รับการตอบสนองจากผู้ที่เกี่ยวข้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารทุกครั้ง					
3. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารในการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอต่อการใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง					

การพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. ท่านมุ่งเน้นการใช้ภาษาในการเขียนรายงานงบการเงินหรือการเสนอแนะด้วยวาจาที่นำไปสู่ความเข้าใจ และความถูกต้องตรงกันกับผู้ที่เกี่ยวข้อง					
5. ท่านให้ความสำคัญและระมัดระวังกับการสื่อสารทางด้านภาษากายและสีหน้าท่าทางกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารมีความน่าเชื่อถือ					
ด้านความคิด					
1. ท่านให้ความสำคัญกับกระบวนการทางความคิด โดยใช้เหตุผลประกอบการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ					
2. ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ และตีความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานต่างๆ					
3. ท่านให้ความสำคัญกับการใช้หลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาข้อมูลที่ได้รับเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาและวางแผนการทำงาน					
4. ท่านมุ่งเน้นการสร้างกระบวนการทางความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยในการวางแผนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ					
5. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทางด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนการกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
1. ท่านมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงาน เช่น ช่วยการจัดทำบัญชี วิเคราะห์ ตรวจสอบจับความผิดปกติของข้อมูล ช่วยลดการทำงานซ้ำๆ หรืองานประเภท Routine งานที่ใช้เวลามากหรือใช้การตัดสินใจน้อย					

การพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2. ท่านให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีด้านสารสนเทศเข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อความสะดวก รวดเร็ว ทันต่อเวลา					
3. ท่านให้ความสำคัญกับการนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมาใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ					
4. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
5. ท่านให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเบื้องต้น					
ด้านความเป็นผู้นำ					
1. ท่านให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจในระบบการบริหารเพื่อช่วยพัฒนากระบวนการวางแผนการปฏิบัติงาน					
2. ท่านให้ความสำคัญกับการตัดสินใจในทุกกระบวนการของการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่อง					
3. ท่านมุ่งเน้นการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและพัฒนาการบริหารงานให้มีความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ					
4. ท่านมุ่งเน้นการบริหารงานแบบทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นทีมและเกิดการพัฒนาในการปฏิบัติงานร่วมกัน					
5. ท่านให้ความสำคัญกับการวางแผน การควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้					

การพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านจริยธรรม					
1. ท่านให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เปิดเผย และโปร่งใส					
2. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยความมีคุณธรรม และจริยธรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อการให้บริการ					
3. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยการรักษาผลประโยชน์ขององค์กรและผู้รับบริการ					
4. ท่านให้ความสำคัญกับการยึดมั่นในจริยธรรม และจรรยาบรรณเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี					
5. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องรอบคอบ ไม่ปกปิดบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ					

ส่วนที่ 3 ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

(5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด)

ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ					
1. ท่านสามารถปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี และให้ความสำคัญกับมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง					
2. ท่านสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามทักษะค่านิยม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ					
3. ท่านสามารถปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง แม่นยำ ปราศจากข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ และไม่ปกปิดบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ					
4. ท่านสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ความสามารถในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนอกเหนือจากด้านการบัญชี เพื่อให้การปฏิบัติงานสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
5. ท่านได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้รับบริการ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง จากการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ					
ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง					
1. ท่านมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีในการปฏิบัติงาน และได้ข้อมูลที่ครบถ้วน					
2. ท่านได้รับความร่วมมือด้วยดีจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง และได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์					

ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงาน และการแก้ไขปัญหา					
4. ท่านสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการปฏิบัติงาน ร่วมกันโดยอาศัยการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ					
5. ท่านสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และสามารถลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้					
ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร					
1. ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อประสานงานทางด้านบัญชีให้บรรลุวัตถุประสงค์					
2. ท่านมีความเข้าใจในการอ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ และสามารถสรุปและตีความสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. ท่านสามารถตอบคำถาม ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร					
4. ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้อง					
5. ท่านสามารถสร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติ โดยอาศัยการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารที่มีคุณภาพ					

ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา					
1. ท่านสามารถวิเคราะห์ปัญหา พร้อมแยกแยะลักษณะ และสาเหตุของปัญหาได้อย่างชัดเจน					
2. ท่านสามารถประเมินระดับปัญหาขององค์กรว่าอยู่ ระดับความรุนแรงมากหรือน้อย และส่งผลกระทบ ทางตรงหรือทางอ้อม พร้อมกับจัดลำดับความสำคัญ ของปัญหาได้					
3. ท่านสามารถนำปัญหาทั้งหมดมาจัดทำแผนการแก้ไข ปัญหาขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาตามแผนโดยการวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาด้วยความรอบคอบในการตัดสินใจ และมองภาพรวมเป็นหลัก					
5. ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาของ องค์กรอย่างมีเหตุมีผล ก่อนดำเนินการแก้ไขปัญหาทุกครั้ง					
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี					
1. ท่านสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับ งานบัญชีโดยการประสานและเชื่อมโยงข้อมูลการ ทำงานและควบคุมการปฏิบัติงาน รวมถึงการบริหาร จัดการที่จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
2. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามา สนับสนุนการทำงานของผู้บริหารเพื่อช่วยในการ ตัดสินใจของผู้บริหารได้					
3. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการ จัดการข้อมูลตั้งแต่ การจัดเก็บ ประมวลผล วิเคราะห์ และแสดงผลข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เหมาะสม ทันเวลา สะดวกต่อการใช้งานได้					
4. ท่านสามารถใช้ <i>Application</i> ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างบุคคลหรือทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เป็น อย่างดี					

ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมมาใช้ในการประมวลผลและส่งผ่านข้อมูลดิจิทัล รวมทั้งข้อมูลเสียง และภาพเคลื่อนไหว โดยรวมถึงผลที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนข้อมูล ที่ส่งผลดีต่อองค์กร เช่น การบริหารองค์กร การเจรจาทางธุรกิจ การทำนิติกรรมสัญญา รวมทั้งการชำระภาษี เป็นต้น					
ความเชื่อมั่นในตนเอง					
1. ท่านมีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถเพียงพอประกอบวิชาชีพ และสามารถสร้างการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้					
2. ท่านมีการเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน					
3. ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งยังคงความมีจุดยืนในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพ					
4. ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการปฏิบัติงาน รวมถึงด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเชื่อถือได้					
5. ท่านสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่มีทางเลือก รวมถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ					
ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
1. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ จากหน้าที่ที่ตนให้บริการ					
2. ท่านให้ความสำคัญกับการรักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและจะไม่เปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่เป็นมีความจำเป็นต้องเปิดเผย เช่น การให้ปากคำ หรือการให้ถ้อยคำในฐานะพยาน เป็นต้น					

ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้					
4. ท่านไม่นำเสนอการบริการและความสามารถของตนเองเกินความเป็นจริง และไม่โอ้อวด พุดจาชมผู้อื่นหรือเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับนักบัญชีอื่นๆ เพื่อให้ผู้ร่วมอาชีพดูด้อยลงไป					
5. ท่านใช้ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ประสบการณ์ และความรอบคอบในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น					

แบบประเมินค่าความเที่ยงตรง (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเอง
กับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

คำชี้แจง

ขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านต่อแบบสอบถาม เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพตนเองกับความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และให้ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

การให้ค่าคะแนนมีเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

+1 = สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

0 = ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

-1 = แนใจว่าไม่สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

การพัฒนาศักยภาพตนเองของนักบัญชี	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	คะแนน เฉลี่ย
ด้านการเรียนรู้				
1. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษา เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี และมาตรฐานวิชาชีพบัญชี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำงาน	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษาหาความรู้ด้านอื่นๆ นอกเหนือจากด้านวิชาชีพบัญชีอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องให้ทันกับยุคที่เปลี่ยนแปลงไป	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ทันท่วงที	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้ทางวิชาชีพบัญชีโดยปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขด้านการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านให้ความสำคัญกับการประเมินผลที่ได้จากการเรียนรู้เพื่อวัดผลการพัฒนาทางวิชาชีพบัญชีของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	1.00

ด้านการสื่อสาร				
1. ทานมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร ทั้งการอ่าน การเขียน การพูด รวมถึงการสรุปทำความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร	+1	+1	+1	1.00
2. ทานมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการสื่อความหมายเพื่อให้ได้รับการตอบสนองจากผู้ที่เกี่ยวข้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารทุกครั้ง	+1	+1	+1	1.00
3. ทานมุ่งเน้นพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารในการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอต่อการใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1.00
4. ทานมุ่งเน้นการใช้ภาษาในการเขียนรายงานงบการเงินหรือการเสนอแนะด้วยวาจาที่นำไปสู่ความเข้าใจ และความถูกต้องตรงกันกับผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1.00
5. ทานให้ความสำคัญและระมัดระวังกับการสื่อสารทางด้านภาษากายและสีหน้าท่าทางกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การสื่อสารมีความน่าเชื่อถือ	+1	+1	+1	1.00
ด้านความคิด				
1. ทานให้ความสำคัญกับกระบวนการทางความคิดโดยใช้เหตุผลประกอบการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00
2. ทานให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานต่างๆ	+1	+1	+1	1.00
3. ทานให้ความสำคัญกับการใช้หลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาข้อมูลที่ได้รับเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาและวางแผนการทำงาน	+1	+1	+1	1.00
4. ทานมุ่งเน้นการสร้างกระบวนการทางความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยในการวางแผนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00
5. ทานมุ่งเน้นพัฒนาทางด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนการกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ				
1. ท่านมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงาน เช่น ช่วยการจัดทำบัญชี วิเคราะห์ ตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล ช่วยลดการทำงานซ้ำๆ หรืองานประเภท <i>Routine</i> งานที่ใช้เวลามากหรือใช้การตัดสินใจน้อย	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีด้านสารสนเทศเข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อความสะดวก รวดเร็ว ทันต่อเวลา	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านให้ความสำคัญกับการนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมาใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเบื้องต้น	+1	+1	+1	1.00
ด้านความเป็นผู้นำ				
1. ท่านให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจในระบบการบริหารเพื่อช่วยพัฒนากระบวนการวางแผนการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านให้ความสำคัญกับการตัดสินใจในทุกกระบวนการของการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านมุ่งเน้นการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่น รองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและพัฒนาการบริหารงานให้มีความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านมุ่งเน้นการบริหารงานแบบทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นทีมและเกิดการพัฒนาในการปฏิบัติงานร่วมกัน	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านให้ความสำคัญกับการวางแผน การควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้	+1	+1	+1	1.00

ด้านจริยธรรม				
1. ท่านให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เปิดเผย และโปร่งใส	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยความมีคุณธรรม และจริยธรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อการให้บริการ	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยการรักษาลผลประโยชน์ขององค์กรและผู้รับบริการ	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านให้ความสำคัญกับการยึดมั่นในจริยธรรม และจรรยาบรรณเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง รอบคอบ ไม่ปกปิดบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ	+1	+1	+1	1.00

ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	คะแนนเฉลี่ย
	1	2	3	
ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ				
1. ท่านสามารถปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี และให้ความสำคัญกับมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามทักษะ ค่านิยม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านสามารถปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง แม่นยำ ปราศจากข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ และไม่ปกปิดบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ความสามารถในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนอกเหนือจากด้านการบัญชีเพื่อให้การปฏิบัติงานสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้รับบริการ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง จากการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00

ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง				
1. ท่านมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีในการปฏิบัติงาน และได้ข้อมูลที่ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านได้รับความร่วมมือด้วยดีจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง และได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงาน และการแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการปฏิบัติงาน ร่วมกันโดยอาศัยการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และสามารถลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้	+1	+1	+1	1.00
ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร				
1. ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อประสานงานทางด้านบัญชีให้บรรลุวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านมีความเข้าใจในการอ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ และสามารถสรุปและตีความสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านสามารถตอบคำถาม ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านสามารถสร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นชาวต่างชาติ โดยอาศัยการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารที่มีคุณภาพ	+1	+1	+1	1.00

ด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา				
1. ท่านสามารถวิเคราะห์ปัญหา พร้อมแยกแยะลักษณะและสาเหตุของปัญหาได้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านสามารถประเมินระดับปัญหาขององค์กรว่าอยู่ระดับความรุนแรงมากหรือน้อย และส่งผลกระทบต่อทางตรงหรือทางอ้อม พร้อมกับจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านสามารถนำปัญหาทั้งหมดมาจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาตามแผนโดยการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาด้วยความรอบคอบในการตัดสินใจ และมองภาพรวมเป็นหลัก	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาขององค์กรอย่างมีเหตุมีผล ก่อนดำเนินการแก้ไขปัญหาทุกครั้ง	+1	+1	+1	1.00
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบัญชี				
1. ท่านสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานบัญชีโดยการประสานและเชื่อมโยงข้อมูลการทำงานและควบคุมการปฏิบัติงาน รวมถึงการบริหารจัดการที่จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการทำงานของผู้บริหารเพื่อช่วยในด้านการตัดสินใจของผู้บริหารได้	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการข้อมูลตั้งแต่ การจัดเก็บ ประมวลผล วิเคราะห์ และแสดงผลข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เหมาะสมทันเวลา สะดวกต่อการใช้งานได้	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านสามารถใช้ <i>Application</i> ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม มาใช้ในการประมวลผลและส่งผ่านข้อมูลดิจิทัล รวมทั้งข้อมูลเสียงและภาพเคลื่อนไหว โดยรวมถึงผลที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนข้อมูล ที่ส่งผลดีต่อองค์กร เช่น การบริหารองค์กร การเจรจาทางธุรกิจ การทำนิติกรรมสัญญา รวมทั้งการชำระภาษี เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00

ความเชื่อมั่นในตนเอง				
1. ท่านมีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ และสามารถสร้างการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านมีการเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งยังคงความมีจุดยืนในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพ	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการปฏิบัติงาน รวมถึงด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเชื่อถือได้	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่มีทางเลือกรวมถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานได้อย่างถูกต้องแม่นยำ	+1	+1	+1	1.00
ด้านการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ				
1. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ จากหน้าที่ที่ตนให้บริการ	+1	+1	+1	1.00
2. ท่านให้ความสำคัญกับการรักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและจะไม่เปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่เป็นมีความจำเป็นต้องเปิดเผย เช่น การให้ปากคำ หรือการให้ถ้อยคำในฐานะพยาน เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00
3. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	+1	+1	+1	1.00
4. ท่านไม่นำเสนอการบริการและความสามารถของตนเองเกินความเป็นจริง และไม่โอ้อวด พุดจาข่มผู้อื่น หรือเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับนักบัญชีอื่นๆ เพื่อให้ผู้ร่วมอาชีพดูด้อยลงไป	+1	+1	+1	1.00
5. ท่านใช้ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ประสบการณ์ และความรอบคอบในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น	+1	+1	+1	1.00

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวอมรรัตน์ ศรีชัย
วัน เดือน ปี เกิด	2 กุมภาพันธ์ 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดตรัง
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. 2548-2550

ประสบการณ์ในการทำงาน

	พ.ศ. 2556 ข้าราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตบางกอกน้อย
	พ.ศ. 2557 ข้าราชการ ตำแหน่งนักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	พ.ศ. 2560-ปัจจุบัน ข้าราชการ ตำแหน่งนักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ สำนักงานศาลยุติธรรม
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	นักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	อาคารที่พักข้าราชการศาลยุติธรรม ขนาด 50 หน่วย (ตลิ่งชัน) เลขที่ 89 หมู่ที่ 5 ถนนทุ่งมังกร แขวงนิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร 10170